

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

Foto: Veselj Rusjan

8 IZ OBČINE

Gradnja zdravstvenega doma in revitalizacija območja trga v Renčah

9 IZ OBČINE

9. srečanje članov društev upokojencev Občine Renče-Vogrsko

28 LJUDJE, KI ZAZNAMUJEJO ČAS IN PROSTOR

Sprehod skozi desetletje z Borisom Arčonom, pionirjem Občinskega lista

Spoštovani bralec!

*Sreča je šop majhnih srečic
za vse, ki jih znajo ubrati,
je škrlaten srček ljubezni,
narisan nad vhodnimi vrati.
(B. Š. Ž.)*

Da, sreča je v mnogih stvareh, samo znati jo moramo poiskati in biti hvaležni zanjo.

Sreča je:

imeti topel dom, ko je zunaj mraz,
imeti štruco kruha na svoji mizi,
vodo, ki priteče iz pipe,
brezskrben sprehod po domačih poljih,
poslušati petje ptic,
videti rože, drevesa, oblake ...,
imeti roke, s katerimi lahko delaš,
imeti noge, s katerimi lahko tečeš,
imeti človeka, ki te ima rad, otroka, ki se privije v tvoj objem, družino, ki se zbere ob praznični mizi, prijatelja, ki ti obriše solzo, ko ti je težko, in ... ■

*Sreča je,
ko človek sebe najde
med vsemi kažipotmi
in pride končno v skladje
kakor k dobroti.
(T. P.)*

Alenka Gregorič
Foto: Bogo Rusjan

Bogo, Renata, Katjuša, Katarina, Jasna, Vesna, Matjaž in Alenka vam iskreno želimo:
bodite srečni!

Spoštovane občanke in občani

S ponosom lahko rečem, da osrednja investicija v občini – izgradnja zdravstvenega doma – uspešno napreduje in v kolikor se bo še naprej odvijala s takšnim »tempom«, bomo ta, za nas tako pomemben objekt, na svetovni dan zdravja v letu 2018 tudi otvorili. Vendar ne gre zgolj za nov objekt, temveč za novo podobo renškega trga. Občina je novembra odkupila zemljišče, na katerem stojita stanovanje z naslovom Renče, Trg 24, in garaža. Garažo se bo porušilo in tako bo nastal velik odprt povezovalni prostor, ki bo hkrati pomenil tudi varnejšo pot otrok v šolo z vseh strani Renč. Samo stanovanje pa se bo koristilo za potrebe Krajevne skupnosti Renče.

lepe in dobro obiskane prireditve. Občani ste ponovno pokazali, da se radi družite in kulturno udeležujete, da cenite domače kraje in izročilo. Vsa pohvala gre našim društvom in drugim organizacijam in posameznikom, ki ste se potrudili in vložili mnogo truda in energije v pestro praznično dogajanje. In prepričan sem, da bodo iskri tudi vsa tista dogajanja, ki so še pred nami.

Za konec naj vas

Veliko časa in energije pa se vlaga tudi v projekt z delovnim naslovom »Oskrbovalni center«. Od jeseni do danes se je že marsikaj spremenilo ... S podjetjem Spintec, d. o. o., je podpisana pogodba za izgradnjo komunalne infrastrukture, saj ima podjetje namen dograditi objekt dosedanjega salona keramike z 2.500 m² za selitev in širitev proizvodnje. Izgradnja je predvidena v letu 2018.

Veliko se je pisalo in še več govorilo o selitvi Paquita. Lastnik naj bi igralnico preselil na območje MMP Vrtojba, vendar želi vseeno sodelovati pri projektu »Oskrbovalni center«, in sicer z izgradnjo restavracije in nekaj prenočitvenih kapacitet.

Čeprav je veliko investicij v teku in dela ne zmanjka, bodo prihajajoči dnevi drugačni.

Veseli december bo v teh dneh dosegel svoj vrhunec. Za nami so številne

povabim, da se 24. decembra ob 10. uri pred Kulturnim domom Bukovica v čim večjem številu pridružite naši slovesnosti ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Skupaj z Združenjem veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica bomo namreč slavnostno dvignili zastavo. S kulturnim programom bodo sodelovali tudi učenci naše šole. ■

Aleš Bucik, župan

Želim vam lepe božične praznike in vse dobro v prihajajočem letu.

- ALEŠ BUCIK -
župan

Opravičilo

KRAJEVNA SKUPNOST BUKOVICA-VOLČJA DRAGA kot izdajateljica knjige
IZTRGANO IZ SPOMINA in **VANDA OŽBOT** kot avtorica članka
KAKO SE REČE PRI VAŠI HIŠI se opravičujeta

• **CILKI ARČON, Bukovica 91, Volčja Draga in**
• **JADRANKI ARČON JURMAN, Tureli 27 A, Renče**
za napačno objavo in razžalitev v članku **KAKO SE REČE PRI VAŠI HIŠI**

POPRAVEK

Vanda Ožbot kot avtorica članka **KAKO SE REČE PRI VAŠI HIŠI** navedbe v članku popravlja.

PRAVILNO

Pri hiši na naslovu Bukovica 90 se je po domače reklo – pər MILKOTOVIH – sedaj pər Hrovatini
Pri hiši na naslovu Bukovica 91 se je po domače reklo – pər CILKI ARČON

Festival godb Severne Primorske 2017

Javni sklad za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Nova Gorica, vsakoletno organizira Festival godb Severne Primorske oz. revijo primorskih pihalnih orkestrrov. Tako kot prejšnja leta je tudi letos festival potekal v dveh delih.

V nedeljo, 26. novembra, je v Kulturnem domu Bukovica potekal drugi del Festivala godb Severne Primorske (prvi del festivala je potekal teden dni prej v Tolminu). Na odru Dvorane Angela Mlečnika so se predstavili

trije okoliški orkestri, med njimi tudi domači **Pihalni orkester Vogrsko**. Občinstvo je dodobra ogrela **Prvačka pleh muzika** pod dirigentskim vodstvom **Gregorja Braliča**. Drugi so z dirigentom **Nejcem Kovačičem** na čelu nastopili Vogrini, ki so med izbranimi skladbami zaigrali tudi uverturo v letošnji božično-novoletni koncert, ki bo 26. decembra v isti dvorani. Nazadnje so na oder stopili še člani **Goriškega pihalnega orkestra** z dirigentom **Sandijem Cejem**, ki so z izbranimi skladbami koncertno dogajanje v Bukovici tudi zaključili. Festival godb Severne Primorske ni name-

njen samo jesenski predstaviti orkestrrov širši javnosti, temveč je vsako leto prisoten tudi strokovni spremljevalec – letos je to bil **Mitja Dragolič**, ki se je po zaključku festivala tudi srečal s predstavniki orkestrrov in podal strokovno mnenje o nastopu vsakega orkestra. Kljub temu da so tokrat nastopili samo trije okoliški orkestri, je bil odziv občinstva dober, prav tako so se člani sodelujočih orkestrrov dobro počutili na pokoncertnem druženju v kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici. ■

Jasna Živec
Foto: Bogo Rusjan

Drage občanke, spoštovani občani!

Spet je leto naokoli in prišel je čas, ko si ponovno zaželimo vse najboljše v letu, ki prihaja.

Naslednje leto se bomo spet odločali o novem štiriletnem obdobju, za katerega upam, da bo tako uspešno, kot so bila vsa tri do sedaj. Vsi, ki smo sodelovali v ustvarjanju naše občine, smo dobro delali, saj smo aktivno posegali prav na vsa področja, ki vplivajo na kvaliteto našega bivanja. Želim si, da bi še naprej delovali povezovalno in združevali ljudi, saj skupaj zmoremo vse.

Naj se torej ta pravljica o uspehu naše občine nadaljuje.

Ob koncu leta vam želim polno zdravja, uspehov in veselja ter naj se vam izpolni prav vse skrite želje v letu 2018. Srečno!

- RADOVAN RUSJAN -
podžupan

Vesele božične praznike in obilo zdravja v novem letu vam želim. Vzemite si čas zase in svoje najdražje, da bo vsem lepo.

- JOŽEF HVALICA -

Radi imejmo življenje, radi imejmo ljudi. Hvaležni bodimo za naš čudoviti košček sveta, v katerem živimo. Človek, ki ne zna biti hvaležen, ne zna biti srečen.

- ALBINCA PISK -

Decembra je veliko prireditev v počastitev vseh praznikov. Veselimo se srečan tudi s tistimi, s katerimi se redkeje vidimo. V tem lepo okrašenem mesecu je priložnost, da si povemo kaj lepega. Obujamo spomine, lepe in grde. Naj nam ostanejo le najlepši, kajti le ti nas spravljajo v dobro voljo in v optimizem, s katerim moramo sproščeno vstopiti v novo leto. Zato, spoštovane občanke in občani, si zaželimo uresničitve vsega najboljšega v prihajajočem letu 2018. Srečno!

- MARJAN RUTAR -

Spoštovani občani!

Živimo v izredno stresno izzivajočem obdobju nenehnih pričakanj po vse višjih ciljih tako v vsakdanjem življenju kot tudi v izredno hitro razvijajočem neusmiljenem poslovnem svetu. Zato vsem vam, ki ste v tem primežu, želim veliko strpnosti, zadovoljstva, notranjega miru, predvsem pa zdravja, sreče in prijetnega druženja v prihajajočih prazničnih dneh božiča in novega leta 2018.

- NEDELJKO GREGORIČ -

Spoštovani!

Prihaja leto 2018. Napovedujejo, da bo uspešno po zaslugi gospodarske rasti v državi.

Naj se pozitivke prikažejo tudi na naših bančnih računih, položnicah; pri pridobivanju novih znanj in spoznanj; priložnostih za delo in zaposlitev. Še posebej pa v medsebojnih pristnih, spoštljivih in srčnih odnosih!

Želimo vam srečno in srčno leto 2018 in vas prijazno pozdravljamo.

- VANDA OŽBOT, ZMAGA PROŠT
MARJAN MUROVEC -

Leto je naokrog in spet je prišel čas, ko si sežemo v roke in si zaželimo še bolj uspešno, zadovoljno, srečno in zdravo leto, kot je bilo minulo. Menim, da je bilo minulo za našo občino uspešno, a z novim letom prihaja čas za nove zamisli, nove načrte. Naj bodo stkani v iskrenem sodelovanju in medsebojnem zaupanju.

Vsem občankam in občanom želim srečno leto 2018.

- BORIS ČOHA -

Spoštovane občanke in občani! Naj bo leto 2018 za vse uspešno. Veliko zdravja, sreče, zadovoljstva, medsebojnega spoštovanja. Skratka: želim vam veliko lepega!

- FRANKO PREGELJ -

Spoštovane občanke in spoštovani občani!

Božič in prihajajoči prazniki naj vam prinesejo čas za druženje z najdražjimi, obilo miru, dobre volje in zaupanja v prihodnost. Naj dobre želje, ki jih bomo izrekli in slišali v tem času, postanejo vodilo za vsak dan, ljubezen pa naj bo zaklad, s katerim si bogatimo naše življenje.

Ponosno in z izobešenimi zastavami praznujmo dan samostojnosti in enotnosti. V letu 2018 pa veliko zdravja, zadovoljstva, osebnih zmag in pravih življenjskih odločitev. Srečno!

- MARKO ŠVARA -

Drage občanke in občani!

Spet si bomo podali roke in izmenjali dobre želje, prihajajo božični prazniki in staro leto bo za nami.

Vsem občankam in občanom želim, da bi božični večer prinesel toplino in radost, novo leto pa veliko sreče, zdravja, veselja brez solz in neprijetnosti. Posebno voščilo namenjam osamljenim in bolnim z željo po boljšem zdravju in počutju, mladim pa veliko plodnega dela in uspehov doma, pri študiju in ustvarjanju lepe prihodnosti. Srečno, drage občanke in občani, v letu 2018!

- ALDO MOZETIČ -

Človek ne more voščiti toliko želja, kot jih zmore uslišati življenje.

Naj bodo v novem letu odločitve modre, ideje ustvarjalne, želje neizmerljive in sreča brezmejna.

Vesele praznike in vse dobro v letu 2018!

- KATARINA VALIČ -

Dogodka iz cikla Glasbeni večeri v Bukovici

Kulturni dom Bukovica je jeseni gostoval dva posebna dogodka iz cikla Glasbeni večeri v Bukovici. Da je v slogi moč, potrjujeta tako oktobrski koncert, na katerem sta združila moči **Pihalni orkester Vogrsko** in **Goriški pihalni orkester**, kot tudi šestletno uspešno sodelovanje novogoriškega **Glasbenega društva NOVA** in **Občine Renče-Vogrsko** pri nastajanju tega koncertnega cikla.

Pihala za začetek jeseni

Goriški pihalni orkester in Pihalni orkester Vogrsko sta skupaj priredila koncert, posvečen pevcem in skupinam, ki so v zgodovini zaznamovali svetovno glasbeno sceno ter vplivali na splošni glasbeni okus poslušalcev. Z izbiro programa so želeli godbeniško glasbo približati mladim, starejše generacije pa popeljati v nek drug čas, ko so bile moderne popolnoma drugačne stvari kot sedaj in so tudi sami bili mladi. Združena orkestra sta vodila izmenično dirigenta obeh godb, **Sandi Cej** (Goriški pihalni orkester) in **Nejc Kovačič** (Pihalni orkester Vogrsko). Obema orkestroma je skupno veliko stvari; od tega, da združujeta v svojih vrstah veliko število mladih glasbenikov, do tega, da sta oba pomembna gradnika glasbenega življenja domačih krajev. Oba vidno zaznamujeta kulturno podobo širše Goriške in plemenito vzgajata mlade v glasbeni kulturi. Orkestra sta v Bukovici zaigrala cel niz raznorodnih skladb od Raya Charlesa, do Sira Duka Ellingtona, Franka Sinatre. Poleg lahkotne glasbe, ki se je spogledovala z jazzom, pa sta vključila še glasbo, ki izvira iz rock tradicije. Tako so bile na programu uspešnice skupine The Queen, Santane in nenazadnje Abbe. Kot posebna gostja se je orkestroma pridružila **Mojca Velikajne** in s svojim pri-

kupnim glasom dodatno popestrila vzdušje v dvorani, ki je bilo zelo prijetno, kar gre zaslugi dobrim prijateljskim odnosom med orkestroma. Za konec se je za vse ljubitelje narodno-zabavne glasbe oglasila Avsenikova V Mozirskem gaju. Skratka, orkestra sta poskrbela, da je bilo za vsakega nekaj. Topli sprejem v polni dvorani pa je pokazal, da so bile programske odločitve obeh orkestrrov več kot pravilne.

Novembrska električna popotovanja s Teslo

V času, ko se letni časi prevesijo v temo, je kot naročeno Kulturni dom Bukovica in Osnovno šolo Renče obiskal glasbenik z neobičajno glasbeno zgodbo, polno svetlobnih učinkov. Harmonikar **Janez Dovč** je ime, ki si je v Sloveniji utrdilo sloves kot nadvse izvirni glasbenik. Zasludimo ga v najodmevnejših slovenskih glasbeno-gledaliških projektih. V Bukovico pa je prišel sam, in to z vse prej kot konvencionalnim programom. Janez Dovč je po izobrazbi fizik, glasba pa ga spremlja že vse življenje. Združil je ti dve interesni področji in ustvaril glasbeno-gledališko predstavo Tesla. Izumitelj **Nikola Tesla** naj bi bil, po besedah Dovča, izumitelj 20. stoletja. Prireditelj pa je predstavil s temi besedami: »Sprehodi se skozi devet poglavij izumiteljevega življenja, ki s pomočjo glasbe, poskusov, biografskih odlomkov in citatov dostopno predstavijo svet Nikole Tesle, njegovih izumov ter predvsem njegove neizmerne humanistične želje po izbolj-

šavi sveta za naslednje generacije.« Vse to smo videli in slišali na predstavi, ki ni samo poučna in zvočno atraktivna, ampak tudi vizualno privlačna. Vse resonira – teremin, elektromotor, laserska harfa, stari jugoslovanski radio Nikola Tesla in še marsikaj drugega, kar prime v roke Janez Dovč. Vse pa je na en ali drug način povezano z elektriko, ki se je v Kulturnem domu Bukovica poigrala z glasbo, kot se svetlobne nitke v Teslovi tuljavi, ki smo jo imeli priložnost občudovati skozi celo predstavo. Zagotovo je to zabavna prireditelj tako za odrasle kot za mlajše. Predstava je tako, kot je najbrž bil tudi Tesla sam, preprosto nevsakdanja, sveža in dobrodošla drugačna, ravno pravšnja za turobno novembrsko vreme.

NAPOVEDUJEMO:

V novo sezono z Big Bandom NOVA

Glasbeni večeri v Bukovici z letom 2018 vstopajo v svojo sedmo koncertno sezono. Cikel začinjamo v prazničnem duhu z novoletnim koncertom, na katerem bosta nastopila **Big Band NOVA** in pevkva **Kristina Oberžan**. Big Band NOVA je edini goriški big band s tako dolgo tradicijo delovanja. Z njim pogosto in z veseljem gostujejo mnogi solisti, najvidnejše zvezde slovenske popevke in popularne glasbe ter najbolj priljubljeni kantavtorji. Kristina Oberžan je ena izmed tistih priznanih pevk, ki jo z Big Bandom NOVA povezuje dolgoletno prijateljstvo. Skupaj bosta pripravila program, s katerim bosta še za kratek čas podaljšala mirno vzdušje novoletnih dni. Koncert, ki bo zazvenel v očarljivih ritmičnih jazz standardov in slovenskih popevk, bo v petek, 12. januarja 2018, ob 20. uri v Kulturnem domu Bukovica. ■

Janko Kopje
Foto: Tomaž Semenič

6. martinovanje v Bukovici

Ocenjevanje mladih vin

Trgatev je mimo, mošt v sodih je končal z vretjem. Vinogradniki-kletarji negujejo mlado vino in pričakujejo svetega Martina, ki iz mošta naredi vino.

Občina Renče-Vogrsko, Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga in Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga so letos organizirali šesto martinovanje. V okviru martinovanja je bilo ocenjevanje mladih vin, furnga in druženje z blagoslovom vina.

Vinarje smo povabili, naj v sredo, 8. novembra, prinesejo svoja mlada vina na ocenjevanje v Kulturni dom Bukovica. Povabilu se je odzvalo 20 vinarjev in na ocenjevanje so prinesli 37 vin. Ocenjevanje vin je opravila komisija v sestavi: **Tamara Rusjan**, svetovalka specialistka za vinarstvo v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Nova Gorica, **Mojca Mavrič Štrukelj**, svetovalka specialistka za vinogradništvo v Kmetijsko-gozdarskem zavodu Nova Gorica, **Aldo Zorn**, **Dragan Zorn**, **Silvan Košuta**, **Boštjan Čečko** in **Robert Petrovič**.

Komisija je imela težko delo. Razglasila je 3 najboljša vina v treh kategorijah.

Bela vina – prispelo je 19 vin.

- 3. mesto: **Aleš Makuc**, malvazija;
- 2. mesto: Aleš Makuc, mešano;
- 1. mesto: **Aldo Mozetič**, sivi pinot.

Rose vino – prispelo je 5 vin.

- 3. mesto: **Marjan Lasič**, mešano;
- 2. mesto: **Borut Kalin**, merlot;
- 1. mesto: Aldo Mozetič, mešano.

Rdeče vino – prispelo je 13 vin.

- 3. mesto: Marjan Lasič, cabernet sauvignon;
- 2. mesto: **Dejan Medvešček**, merlot;
- 1. mesto: Aldo Mozetič, cabernet sauvignon.

Vinarjem se zahvaljujemo za prinešeno vino in zaupanje v ocenjevanje. Informacije o vinu vam lahko poda Tamara Rusjan (telefon: 041 721 903).

Furnga

Furnga je tradicionalni prevoz vina s konjsko vprego, ki smo ga tudi letos organizirali v naši občini. Pred kulturni dom v Bukovici sta prispeli konjski vpregi **Ljuba Polanca** iz Šempetra pri Gorici in **Srečka**

Špacapana iz Volčje Drage. Srečkov voz je krasil sod s podobo svetega Martina, ob njem so sedeli harmonikašica **Brigita Gregorič**, **Dušan Nemec** in **Miloš Čotar**, Ljubov voz so zasedli pevci **Moškega pevskega zbora Provox** in takoj preizkusili intonacijo. Furnga je s pesmijo krenila na prvi postanek na Frlanovo kmetijo, kjer je doma ponovno izvoljena Vipavska vinska kraljica **Ana Štrancar**. Z gosti nas je pričakala v kraljičini obleki in skupaj smo nazdravili na uspešno nadaljnje delo. V sod je nalila prve kapljice mladega vina in se z nami popeljala do Zadružnega doma na Vogrskem, kjer so nas že čakali ob obloženi mizi in z mladim vinom. Pot smo nadaljevali do Dvorca Vogrsko, kjer nas je župan počastil z odličnim segedinom in dobro kapljico. Našo kraljico Ano smo

pospremili na kmetijo, mi pa nadaljevali pot do Paquita, na trg v Renče in furngo zaključili pred prireditvenim prostorom v Bukovici. Sod z mladim vinom smo prepekljali v dvorano na prireditveni prostor, kjer se je odvijal martinov program. Na vseh postankih so nas pričakali krajanji, nas pogostili in v sod nalili mlado vino, ki je bilo kasneje na prireditvi blagoslovljeno. Bilo je lepo, zato bomo to tradicijo nadaljevali. Zahvalil bi se vsem, ki ste nas pričakali, pogostili in prinesli mlado vino za skupni sod za blagoslov, pevcem in harmonikašici, ki so skrbeli, da je bila furnga glasbeno obarvana. Obiskovalcem občinskega martinovanja smo z vašo pomočjo ponudili odlično kapljico. Hvala. ■

Srečko Špacapan
Foto: Bogo Rusjan, Žan Bric

Martinovanje v KS Bukovica-Volčja Draga

Prav na dan, ko goduje sv. Martin, 11. novembra, je bilo v **Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga** že 6. tradicionalno martinovanje, ki sta ga organizirala **KS Bukovica-Volčja Draga** in **Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga** pod pokroviteljstvom **Občine Renče-Vogrsko**.

Kdo je bil in kaj predstavlja praznovanje sv. Martina?

Martin Tourski, zavetnik vojakov, konjev, jezdecev, perjadi in vinarjev, se je leta 316 rodil na Madžarskem in že pri 15 letih postal rimski vojak, pozneje pa škof. Znan je bil po skromnosti in velikodušnosti. O njem kroži kar nekaj legend: pozimi leta 334 naj bi pred mestnimi vrati srečal berača, ki ni imel obleke. Prerezal je svoj plašč in ga polovico dal beraču, da ta ne bi zmrznil. Druga legenda govori o tem, da je sv. Martin v svoji skromnosti zavrnil škofovsko mesto in se vernikom skrnil med jato gosi, vendar so ga te s svojim »gaganjem« izdale.

Pri ljudeh je bil zelo priljubljen zaradi skromnosti, nesebičnosti, darežljivosti in občutka za pravičnost. Po smrti so ga verniki začeli častiti kot svetnika.

Njegova človekoljubna gesta delitve vojaškega plašča z beračem je postala simbol vzajemne delitve in temelj, na katerem naj narodi gradijo svojo skupno prihodnost. Sv. Martin ni postal ne simbol rimskega vojaka in tudi ne simbol krščanskega škofa, ampak simbol človeške sočutnosti.

Kakorkoli že praznujemo spomin na sv. Martina, je pomembno, da ne pozabimo na globlji pomen, ki prihaja od tega skromnega dobrosrčnega moža. Ob nazdravljanju s kozarcem vina v roki je prav, da se zahvalimo

za izobilje v življenju in, če se le da, pomagamo drugim, kot je to počel sv. Martin.

6. martinovanje v Bukovici

Praznovanje se je odvijalo v spodnjih prostorih kulturnega doma in je z vsemi aktivnostmi trajalo kar nekaj dni. Sestavljalo ga je ocenjevanje vin domačih vinogradni-

kov, furnga s pobiranjem vina za blagoslov in pokušnjo ter kulturni program in martinova zabava ob glasbi ansambla **Primavera**.

Polno dvorano dobro razpoloženih obiskovalcev je v praznovanje najprej uvedel **Pihalni orkester Vogrsko**. Po uvodnem nagovoru predstavnice KTŠD Bukovica-Volčja Draga **Irene Rovnan** so se predstavili mladi harmonikarji pod vodstvom **Nejca Vrtovca** in poželi bučen aplavz. Sledil je pozdravni nagovor predsednika KS Bukovica-Volčja Draga **Dušana Nemca** in župana Občine Renče-Vogrsko **Aleša Bucika**, nato pesmi **Mešana pevskega zbora Klasje** in predstavitev

Vipavske vinske kraljice **Ane Štrancar**, ki je vse prisotne tudi lepo pozdravila in obljubila, da bo častno zastopala in promovirala domače vipavsko vino. Po blagoslovu vina, ki ga je opravil domači župnik **Vojc Žakelj**, je bilo treba v sod, v katerem je bilo vino iz celotne občine, zabiti pipo, da smo se lahko vsi prepričali o kvaliteti

letošnjega letnika. To ključno dejanje so izvedli **Dušan Nemec**, **Aleš Bucik** in **Ana Štrancar**. K zdravici so bili vabljeni še predsednica KS Vogrsko **Katarina Tischer Gregorič** in predsednik KS Renče **Borut Zorn**, zborovodkinja **Barbara Šinigoj**, predsednik Pihalnega orkestra Vogrsko **Žiga Marvin**, predsednica MePZ Klasje **Albinca Pisk**, predsednik KTŠD **Srečko Špacapan** in župnik Vojc Žakelj.

Mojca Mavrič Štrukelj je v nadaljevanju predstavila letošnji letnik vina in opisala način ocenjevanja. Skupaj z Alešem Bucikom, Dušanom Nemcem in Srečkom Špacapanom so podelili priznanja zaslužnim vinarjem.

Vsi smo bili še povabljeni na ogled koticov, kjer so razstavljali naši občani, ki se ukvarjajo z različnimi dejavnostmi: vinarji: **Ekološka kmetija Valter Mlečnik**, **Zrzinko – Bavdaž Matjaž**, **Vina Mozetič – Mozetič Aldo**, **Vina Guštin – Viljem Žižmond**, čebelar **Bogdan Bergoč** in županov koticček, kjer nas je župan pogostil s pršutom in kozjim sirom, ki ga proizvaja **Nevo Pregelj**. KS Bukovica-Volčja Draga je poskrbela za pokušnjo vin krajevnih pridelovalcev, vseh tistih, ki so bili pripravljeni ponuditi svoje vino za pokušnjo. Člani Kulturno-turističnega in športnega društva Bukovica-Volčja Draga so malo pobrskali po podstrešjih domov in ob glavnem odru ponudili na ogled stara orodja oz. stare pripomočke, ki so jih domačini skozi leta uporabljali pri delu v vinogradih in poljih.

Za konec kulturnega dogajanja je poskrbel Pihalni orkester Vogrsko in vse prisotne popeljal v zabavni del večera, ki se je odvijal ob zvokih ansambla Primavera. Za jedačo in brezalkoholno pijačo so poskrbeli člani **Društva Mladi Renče-Vogrsko**, vino pa je teklo iz soda, le pipico je bilo treba zasukati.

Za konec lahko rečemo, da v tem prijetnem in zabavnem večeru tudi tokrat ni manjkalo prav ničesar. ■

KTŠD Bukovica-Volčja Draga
Foto: Bogo Rusjan

Gradnja zdravstvenega doma in revitalizacija območja trga v Renčah

Občani lahko že nekaj časa spremljajo gradnjo novega zdravstvenega doma v Renčah. Na mestu nekdanje stavbe krajevne skupnosti raste nov in moderen objekt, ki bo vse zdravstvene storitve združeval na enem mestu. V pritličju bo lekarna s sodobno trgovino in sprejemalnimi prostori (svetovanje, priprava, pisarna ipd.), v nadstropju pa prostori zdravstvenega doma s sprejemnico, laboratorijem, prevozovalnico, prostori za dva zdravnika in referenčno ambulanto in zobna ambulanta, ki dopušča možnost dela dveh zobozdravnikov. Posebnega pomena je tudi večnamenski prostor v pritličju v skupni velikosti približno 100 m², ki bo postal prava dnevna soba kraja. Prostor bo v upravljanju **Krajevne skupnosti Renče**. V prostoru bo postavljena zidana krušna peč, prostor pa bo namenjen izvedbi delavnic, tečajev in drugim dnevnim aktivnostim. Gradnja zdravstvenega doma se je pričela maja 2017 z rušitvijo starega objekta. Izvajalec gradnje je podjetje **VG5** iz Ljubljane. Pri rušitvi se je izkazalo, da so bili argumenti v prid izvedbi nadomestne gradnje upravičeni. Stari objekt ni imel temeljev, grajen je bil tudi iz nekalitnega materiala, ki je bil pretežno v prašnem stanju. Razpored prostorov tudi ni omogočal ustreznih preureditev.

V poletnih mesecih so se izvajala gradbena dela v pospešenem ritmu, z željo zaključiti objekt s kritino pred prihodom jesenskih deževnih mesecev. Tako je bila avgusta postavljena plošča nad nadstropjem, oktobra pa je bil objekt pokrit. Decembra se dokončuje izvedba stavbnega pohištva, izvedle so se mavčno-kartonske stene in razvodi za elektro-in strojne inštalacije. Postavljena je toplotna izolacija in zaščitni sloj fasade.

Gradnjo spremljajo predstavniki vseh treh javnih zavodov – sofinancerjev: **Zdravstveni dom Nova Gorica – osnovno varstvo; Goriška Lekarna in Zdravstveni dom – Zobozdravstveno varstvo Nova Gorica**. Občina pa poleg tega kandidira še na sredstva Ekosklada za gradnjo skoraj nič energijskih javnih stavb, kar pomeni, da bo novi objekt izrazilo energijsko varčen. Decembra so se začela dela na zunanji ureditvi objekta in gradnja kavarne, za katero je bilo v poletnih mesecih pridobljeno gradbeno dovoljenje. Najemnika kavarne bomo poiskali z javnim razpisom.

Z odkupom hiše in zemljišča na naslovu Trg 24 (na dvorišču pri kulturni dvorani) se je realizirala možnost vzpostavitve neposrednega prehoda med kulturno dvorano, zdravstvenim domom in športnim parkom. K dobremu koncu so usmerjena tudi pogajanja z lastniki sosednjega zemljišča. Na zelenici pred baliniščem se načrtuje ureditev otroškega igrišča. S temi posegi se vzpostavlja možnost varnega peš prehoda med trgov in osnovno šolo. Območje

športnega parka z nogometnim igriščem, športno dvorano, kotalkarsko dvorano, baliniščem, zunanjim košarkarskim igriščem, skupaj 3.500 m² pokritih športnih površin in približno 1 ha odprtih površin, ki nam ga po urejenosti in vsebinah lahko zavidajo daleč na okoli, pa se spoji s trgovom.

Otvoritev novega zdravstvenega doma je predvidena aprila 2018. Dela na območju trga v Renčah pa takrat ne bodo zastala, saj je trenutno v izdelavi projekta dokumentacija za ureditev trga v Renčah, ki nastaja na podlagi projekta Revitalizacije. Ureditev trga obsega dokončanje fekalne in meteorne kanalizacije, obnovo vodovodnega omrežja, mreže javne razsvetljave in vkop električnega omrežja, kjer je to mogoče. Predvidena je seveda tudi prometna in arhitekturna ureditev trga. Bistvena za nadaljevanje projekta Revitalizacije je ureditev ustreznega števila parkirnih mest.

Za uporabnike zdravstvenega doma bodo ta zagotovljena na ploščadi pred objektom. Za zaposlene v objektih na trgu pa se namerava urediti dodatna parkirna mesta na zemljišču za spomenikom NOB. Trenutno razgovori z lastniki še potekajo, v kolikor ne bodo uspešni, bo občina sprožila postopke za razlastitev v javnem interesu.

Za ureditev prometnega stanja v Renčah je v naslednjem letu predvidena tudi ureditev dveh križišč pred vstopom v središče kraja. S tem se namerava umiriti promet v naselju, saj bo znotraj območja križišče hitrost omejena na 30 km/h. Eno križišče se načrtuje na nepreglednem križišču med Žigoni in Merljaki, drugo pa pri OŠ Renče. Na območju ob šoli, kjer je nekoč stal hruškov nasad, je predvidena ureditev večjega javnega parkirišča za približno 100 vozil, namenjenega zaposlenim v šoli, uporabnikom športnega parka in obiskovalcem prireditev.

V teku je tudi priprava projektne dokumentacije in pridobivanje gradbenega dovoljenja za povezovalni fekalni kanal Renče–Bilje, ki bo razbremenil reko Vipavo lokalnih fekalnih odplak. Vzoredno načrtujemo ureditev brežin Vipave na principu zelene infrastrukture, ki zagotavlja socialno, okoljevarstveno in protipoplavno funkcijo. Brežine Vipave so namreč že sedaj lahko rekreacijsko in turistično pomembna točka, po vzpostavitvi čiščenja odpadnih voda pa bo ta učinek še potenciran.

Posebno pozornost občina namenja vsem lastnikom zemljišč, ob posegih, ki se izvajajo, in tistih, ki se načrtujejo. Lastniki so dejansko aktivni soudeleženci in soustvarjalci projekta. Pogajanja z njimi so upravičeno zahtevna, vendar pa v veliki večini primerov temeljijo na objektivnih argumentih in jih je mogoče realizirati z dogovori, ki so v korist obeh strani in imajo zakonsko podlago. Prav dejstvo, da so

lastniki v veliki meri konstruktivno pristopili k projektom, omogoča dejansko izvedbo na terenu. Ukrepi, predvideni s projektom Revitalizacije, so bili plod večjega števila javnih razprav in so usmerjeni predvsem k izboljšanju nivoja bivanja v kraju. Ukrepi so zastavljeni dolgoročno, za naslednjih 30–50 let, in takšnih ukrepov ni mogoče realizirati brez dobrih strokovnih podlag, vzajemnega zaupanja in sodelovanja. Želimo si, da bi v okviru vseh bodočih predvidenih kompleksnih ureditev na območju naše občine razvili primeren dialog na objektivnih temeljih z lastniki zemljišč. Le tako bo možno na področju infrastrukture slediti modernim trendom in doseči, da bo bivanje v naših krajih še prijetnejše. ■

Tekst in foto: Oddelek za okolje in prostor Občine Renče-Vogrsko

9. srečanje članov društev upokojencev Občine Renče-Vogrsko

V petek, 29. septembra, smo se ponovno zbrali na tradicionalnem srečanju članov društev upokojencev Vogrsko, Volčja Draga in Renče Občine Renče-Vogrsko, katerega pokrovitelj je bil župan **Aleš Bucik**, organizator pa **Društvo upokojencev Vogrsko**.

Dogodek je povezovala **Ingrid Kašca Bucik**, ki je najprej dala besedo predsedniku Društva upokojencev Vogrsko **Vladimirju Marcu**. Sledila sta pozdravna nagovora župana Občine Renče-Vogrsko **Aleša Bucika** in **Zlatka Martina Marušiča**, predsednika **Pokrajinske zveze društev upokojencev Severne Primorske**, ki se je odzval vabilu na to srečanje.

Kulturni program so oblikovali **Pihalni orkester Vogrsko**, **Ženska vokalna skupina Vogrinke**, **Vokalna skupina Lijak 1883** in **družina Kovačič**. Prisotni so z navdušenjem zaploskali tudi gostji, »gasilki« **Erni Stantič** iz Komna, ki jih je s humorističnim vložkom dodobra nasmejala.

Kot je že znano, so med člani vseh treh društev tudi uspešni športniki, ki so se med tednom pomerili v naslednjih disciplinah in dosegli naslednje rezultate:

Škuljanje

Tekmovanje desetih dvojic se je odvijalo v sredo, 27. septembra, pod viaduktom na Vogrskem.

Rezultati: 4. mesto: ekipa BDJ – **Dušan Arčon** in **Simon Kokelj** iz DU Renče; 3. mesto: ekipa »Na juriš« – **Mladen Janeš** in **Jožko Špacapan** iz DU Bukovica-Volčja Draga; 2. mesto:

ekipa Vogrsko – **Davorin Petrovčič** in **Jožko Hvalica** iz DU Vogrsko; 1. mesto: ekipa Jurčki – **Stojan Plahuta** in **Oskar Špacapan**.

Balinanje

Tekmovanje se je odvijalo v četrtek, 28. septembra, na balinišču v Renčah.

Rezultati:

Moški: 4. mesto:

ekipa Renče – **Tine Arčon**, **Simon Kerševan** in **Toni Rus**; 3. mesto: ekipa Bukovica-Volčja Draga – **Franc Abram**, **Silvan Košuta**, **Zvonko Petejan** in **Vojko Turel**; 2. mesto: ekipa Vogrsko 1 – **Vojko Nardin**, **Darko Koron**, **Oskar Špacapan**, **Marjan Saksida**; 1. mesto: ekipa Vogrsko – **Jožko Hvalica**, **Aleksander Krajnc**, **Stojan Plahuta** in **Milivoj Gregorič**.

Ženske: 2. mesto: Bukovica-Volčja Draga – **Magda Rogelja**, **Marta Abram**, **Lenka Turel** in **Albinca Pisk**; 1. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

4. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

3. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

2. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

1. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

1. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

1. mesto: ekipa iz Renč – **Emica Arčon**, **Lavra Arčon**, **Vida Adamič** in **Danila Špacapan**.

Pikado

Tekmovanje se je odvijalo 29. septembra v Jack baru v Bukovici.

Tekmovali so posamezniki, vsi člani DU Renče.

Rezultati: 4. mesto: **Miloša Stegovec**; 3. mesto: **Marjeta Arčon**; 2. mesto: **Ljuba Vičič**; 1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

1. mesto: **Stano Stegovec**.

gostilni na Vogrskem.

Rezultati: 4. mesto: **Aleksander Krajnc** in **Jožko Hvalica**, Vogrsko; 3. mesto: **Nini Figelj** in **Darko Koron** iz DU Vogrsko; 2. mesto: **Peter Marvin** in **Aleksander Piščanc**, Bukovica-Volčja Draga; 1. mesto: **Toni Košuta** in **Dušan Masten**, Bukovica-Volčja Draga.

Medalje je športnikom ob pomoči predsednika DU Vogrsko Vladimirja Marca podelil župan, sicer pobudnik srečanj društev upokojencev občine. Vsekakor gre tu zahvala sodnikom in vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k temu, da so bila tekmovanja izpeljana. Hvala tudi vsakemu posebej, ki je pripomogel k temu, da je bilo srečanje uspešno izpeljano.

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Po večerji je sledila zabava s plesom, za kar je poskrbel muzikant **Račko**. ■

Mirjam Šušmelj
Foto: Bogo Rusjan

Dobrota brez meja

Človek, ki predse spušča druge, nikoli ne prispe zadnji. (B. S.)

Dobrota je čudežna sila, ki je zmožna preobraziti svet.
Dobrota je prelivanje lastnega jaza v druge. Ko nam pojem »samo jaz« postane tuj in drugi postanejo »jaz«, naše samoljubje postane nesebičnost.
Zgodbi, ki sta pred vami, sta zgodbi o dobroti. ■

Alenka Gregorič

Z Lucijo do nove zmage

... se je glasil naslov odlično obiskanega dobrodelnega koncerta, ki je potekal 20. oktobra pod okriljem **Rdečega križa** na kotalkališču v Renčah.

Sprva plaho, a s približevanjem ure koncerta se je vse več obiskovalcev sprehodilo skozi vhodna vrata in v pričakovanju čakalo, da se prireditev začne. Vse dokler ni bil zapolnjen sleherni kotiček renškega kotalkališča. Sledila je glasba, povežalo nas je upanje in želja pomagati **Luciji**, povežala nas je radijska novinarka in voditeljica **Ingrid Kašča Bucik**, ki je s spodbudnimi besedami povezovala večer in na oder, enega za drugim, vabila glasbenike slovenske estrade. Vsak od njih je privabil nasmešek na obraz, nekateri spomine, celo nostalgичne trenutke preteklosti, a skupaj so si podali roke in Luciji, ki se je v cvetu svoje mladosti oblikovala v najboljšo umetnostno kotalkarico v zgodovini Slovenije in je prav v tem najbolj igrivem obdobju izkusila bridko bolečino bolezni, dahnilo moč in upanje na njeni poti zdravljenja. Lucijini vrstniki in prijatelji so zagotovo

kotalkarji, ki niso le odlični športniki, temveč tudi glasbeniki; med njimi **Mojca Rusjan**, violinistka **Tamara Kerševan** in kitarist **Jan Kerševan** ter pevka **Ivana Osojnik Kerševan** z očetom **Engelbertom Osojnikom**. Na prireditvi se je predstavil ansambel **Primavera**, **Dejan Vunjak**, **Valterap** z že znano

pesmijo posvečeno Luciji **Največja zmaga**. Zbor **Provox** s solistko **Ano Kodelja** je prisotnim namenil nekaj resnejše glasbe, temu pa je sledil nastop **Prizme**, **Slavka Ivančiča** in **Rudija Bučarja**. Ni slučajno, da je Ivančič publiko popeljal na Slovensko primorje in s pesmijo **Črta** ter s svojo osebno izpovedjo do solz ganil občinstvo in pokazal, da je treba črto prestopiti. Ni enostavno, a je mogoče, v krogu prijateljev, s podporo in osebno močjo. Lucija ima vse to – vztrajno in neizprosno premaguje ovire bolezni in verjame, da bo zmagala. To ne bo odličje svetovnega ali evropskega prvenstva, to bo odličje življenja. Rudi Bučar, ki je posebej zaslužen, da je povezal dobre ljudi tega večera, je dogodek zaključil s pesmijo **Tisti ljudje**. »O, ja, to smo tisti ljudje, ki pojemo in plešemo ... O, ja, to smo tisti ljudje, ki smo s soncem obsijani in gledamo naprej ...«
Še dolgo v noč je bilo slišati glasbo, še dolgo nas je preveval občutek povezanosti. ■

Bojana Cipot
Foto: Bogo Rusjan

Za Lucijo

Dobrodelna gledališka predstava Hotel ali Punčka iz omare

V nedeljo, 3. decembra, smo v kulturni dvorani v Renčah v organizaciji **KO Rdečega križa Renče** in **društva KUL-TU-RA** priredili komedijo, ki so nam jo zaigrali amaterji **dramske skupine KUD Šempeter**. To je bila dobrodelna predstava, ki so jo igralci podarili **Luciji Mlinarič** – zbiralo se je sredstva za njeno dodatno zdravljenje, ki ji bo izboljšalo vsesplošno počutje v boju za zmago nad močnim nasprotnikom.

Predstave se je udeležilo kar nekaj gledalcev iz Renč in okolice, ki Luciji želijo le najboljše. Zelo lepo uigrana skupina gledaliških amaterjev nas je na prijeten in hkrati poučen način popeljala v zabavno vsakdanjost nekega časa, ki bi lahko bil tudi leto 2017. Nasmejali smo se humorim in bizarnim situacijam, ki so bile podkrepljene z zanimivimi kostumi. Le-ti so na izzivajoč način okarakterizirali posamezne like in smeja je bilo veliko, tudi na račun »oblek«, ki so bile, pa tudi ne. Skratka: prijetna predstava, ki nič ne zaostaja za profesionalci.

Na koncu nam je **Vesna Pahor**, predsednica društva KUL-TU-RA Renče, prebrala zahvalo **očeta in mame Mlinarič**, sestre **Marjane** in svaka **Martina** ter male **Karoline**.

»Iskrena hvala vsem, ki ste danes ponovno tukaj in pomagajte Luciji. Hvala tudi vsem, ki vas ni tukaj in ste z donacijo prispevali za dodatne Lucijine terapije. Prvo terapijo

v Nemčiji je Lucija že zaključila. Vrnila se je veliko boljše. Lažje hodi in je bolj optimistično razpoložena. Ponovno je pričela biti aktivna, opravi že krajše sprehode. Pot bo dolga, vendar upanje še obstaja. V Nemčijo se vrača januarja 2018. In kot nam je ob vrnitvi iz Nemčije Lucija v žaru sreče rekla: »Poglejte me, celo kolena lahko upognem in hodim po stopnicah!« Zato hvala vsem nastopajočim, organizatorju Rdečemu križu Renče in vsem ostalim za upanje in pozitivno energijo, ki jo vlivate v nas.« Težko je najti lepše misli in besede. Srečni smo, da Luciji uspeva. To je najpomembnejše in prvi cilj je dosežen. **SREČNO** še naprej, **LUCIJA!** ■

Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Prostovoljno delo v Indiji in Mjanmaru

Sem **Anja Pregelj**, krajanka Renč, trenutno absolventka magisterija zdravstvene nege na Zdravstveni fakulteti v Ljubljani. Življenjska odločitev mi je dala priložnost letošnje poletje preživeti precej drugače, kot sem bila vajena do sedaj. Šest deklet se nas je odločilo, da se letos poleti za dva meseca odpravimo na mednarodno prostovoljno odpravo in potovanje po Indiji in Mjanmaru. Visoke temperature smo zamenjale za še višje, skok v morje pa s skokom na letalo za Kalkuto. Združevala nas je želja po odkrivanju drugih svetov, pridobivanju novih izkušenj in ljubezen do prostovoljstva. Predvsem pa nas združuje želja pomagati otrokom in mladim.

Navdušenje, nestrpnost, pričakovanja, radovednost, strah, negotovost ... Ali se bomo znašle? Kakšni bodo gostitelji? Nas čaka kulturni šok? Sem se prav odločila? Vsi ti občutki in vprašanja so v meni odmevala, ko smo čakale na »domačem« letališču in vse tja do Kalkute.

Po približno 20-urni vožnji z vmesnimi postanki smo končno pristale v Indiji. Najprej smo priletele v Mumbai, kjer sem že takoj začutila vlažno, soparno, monsunsko podnebje. Neprestano nas je obdajala velika množica ljudi, ki so prodajali najrazličnejše stvari – od hrane, do igrač, sladkarij in barvnih cvetlic. Že takoj sem začutila, kako

nas domačini vseskozi opazujejo in nam namenajo nenavadne poglede. Če bi rekla, da je bil promet kaotičen, bi izbrala premilo besedo. Vozniki so trobili, vozili naravnost v največjo gnečo avtomobilov in vozili po levi strani. Po taki »kaotični« vožnji smo na železniški postaji kupile karte za vožnjo z vlakom do Kalkute, ki je trajala 26 ur. Ko smo se usedle na vlak, nas je čakalo prijetno presenečenje. Vlak je bil klimatiziran, urejen, prostoren in vsaka izmed nas je imela svojo posteljo. Po 26 urah vožnje smo končno prispeli v Kalkuto, kjer nas je na železniški postaji že čakal gostitelj. Na postaji je bilo zopet ogromno ljudi, ki niso umaknili pogleda z nas. Gostitelj nas je prijazno pospremil do svojega avtomobila, s katerim nas je odpeljal do stanovanja, kjer smo se lahko udobno namestile. Bile smo izmučene, a

zadovoljne, da se je vse izteklo po planih. Zaspale smo z mislijo na naslednji dan, kaj vse nas še čaka in koliko novega še moramo odkriti.

V Indiji smo prostovoljno delo opravljale v parih, dve sva ga opravljali v sirotišnici, ki spada pod okrilje Centrov Matere Terezije, dve v zasebni sirotišnici, dve pa sta učili v šoli Piali ashar alo, ki jo je ustanovila Slovenka **Mojca Gayen** s svojim možem **Anupom Gayenom**.

Sama sem se odločila za prostovoljno delo v sirotišnici z imenom Children's home, saj imam zelo rada delo z otroki. Pot iz stanovanja, kjer smo živeli, do sirotišnice je trajala skoraj dobro uro. Stanovanje sva z **Leo** zapuščali približno ob 6.30 zjutraj in se po izzivalnem zaklepanju vrat podajali na premočene, blatne ulice ter po njih skoraj stekli do podzemne železnice. Za karto v obe smeri je vsaka odštela 0,20 evra. Ko sva prišli do postaje, kjer naj bi bila sirotišnica »zelo« blizu, sva se morali z domačini boriti za taksi. Po pogajanju za ceno sva vedno našli zavetje v rumenem, zastarelem, umazanem, a udobnem taksiju, ki naju je v 14 dneh do delovnega mesta peljal po vsaj desetih različnih poteh. Včasih sva se vprašali, če bova sploh prispeli na cilj.

In končno sva prispeli na cilj. Taksist naju je pustil pred ogromnimi rjavimi vrati, za katerimi sva opravljali svoje delo.

Najino prostovoljno delo nama je na ramenih pustilo en kup vtisov, odprtih vprašanj in globokih emocij. V centrih Matere Terezije sva se namreč soočili z drugo kulturo, ki za sabo potegne tudi mnogotere različnosti: v mišljenju, ravnanju, ▶

▶ odnosu, izobrazbi, vzgoji ... Posledično sva morali v sebi prebuditi veliko mero razumevanja, predvsem pa tolerance, saj so v Indiji vzgojni prijemi veliko trši od slovenskih. Opazila sem tudi velik primanjkljaj v izobrazbi vzgojiteljic. Med drugim otroke smatrajo kot pasivna in neogljenca bitja brez lastnega zavedanja. In z njimi tako tudi ravnajo.

V Indiji varuške in učiteljice hodijo v službo po denar in si ne dopuščajo, da bi se na kakršen koli način navezale na otroke. V centre Matere Terezije moraš priti odprte glave in se zavedati kulturnih razlik med Indijo in zahodnim svetom. Šele ko na ta dejstva pogledaš v kontekstu, se zavedaš edinstvenosti in veličine te ustanove. Brez njenega zavetja bi bili ti otroci vsak dan izpostavljeni spolnim zlorabam, lakoti, trgovini z ljudmi, nasilju, izkoriščanju in še kakšni grozoti noči, čemur si v Indiji priča vsakodnevno, če živiš na ulici.

Tako pa v centru vsak dan prejmejo topel obrok, tuš in posteljo. Vsi od petka do ponedeljka obiskujejo tudi "šolo". Sama sem zabavala 3–6-letnike. Dan se je začel s prepevanjem pesmic v vseh možnih jezikih, saj smo prostovoljke prihajale iz različnih držav sveta. Predvsem me je zmotila prepoved gibanja otrok. Vzgojiteljice so se namreč bale, da si bodo otroci v primeru, da vstanejo iz klopi, kaj zlomili. Tako so ves čas pridno sedeli v klopih in ploskali. Tudi ko sva zapeli "Abraham 'ma 7 sinov", jim ni bilo dovoljeno v umirjeni hoji obkrožiti klopi, češ da so bili nekateri ob sprejemu podhranjeni in z gibanjem izgublajo preveč energije. Ampak nič zato. Spoštljivo sva sprejeli odločitev vzgojiteljic in se zadovoljili s širokimi otroškimi nasmehi, navdušenim skakanjem na stoli in mrmranjem melodije. V bistvu jih je ta pesem tako prevzela, da sva jo morali

zapeti večkrat na dan, k sodelovanju pa sva aktivirali še ostale prostovoljke. Po kakšnem tednu sva iz otroške kopalnice tudi že zaslišali "vsi tako, vsi tako, vsi so delali tako ..." V trenutku sta se prepevanju otroške polomljene slovenščine pridružili še najini srca. Začutili sva trenutek blaženosti. To naju je spomnilo tudi na vse tiste iztegnjene rokice, željne tesnih objemov. Na vzklík "Aunty!", ki oznanja hrepenenje po bližini, dotiku in pozornosti. Obešanje za vrat. Metanje v zrak. Plezanje po telesu. Lovljenje časopisnega papirja, ki ga je odpihnil ventilator. Poskusi lizanja lepila v stiku. Trganje papirja. In predvsem na to, kako malo potrebuješ za iskreno veselje. Vse, po čemer so hrepeneli otroci, je bil nežen fizični kontakt, ljubkovanje in sočustvovanje. In takšen pogled na stvari potrди, da je bila odločitev glede tovrstnega preživljanja poletnih počitnic pravilna. Ko na koncu potegneš črto, celo umivanje

otroških ritk po kakanju in sobotni kaos, ko trideset otrok hkrati počne, kar želi, kriči, kolikor želi, in se obeša, na kogar koli si želi, dobi dodano vrednost in prav posebno mesto v najinih srcih.

Ker pa je bila sirotišnica ob četrtek in prostovoljke zaprta, sva ob četrtek poučevali pouk v šoli Slovenke Mojce Gayen. Luč upanja. Piali ashar alo. Več kot le šola, ki mi je dala možnost prostovoljstva in vpogled v šolanje v Indiji. To je šola, ki zares odraža svoje ime in kaže upanje za prebivalce vasice Piali ter omogoča možnost šolanja več kot 100 dekletom iz okolice. Nazadnje pa je prišel dan za logistični premik v Mjanmar. Nisem mogla verjeti, da je 14 dni prostovoljnega dela v Indiji že za nami in se odpravljamo v čisto drugačno državo, kot je Indija. Iz Kalkute smo preko Bangkoka letele v Mandalay (Mjanmar). Ob prihodu v Mandalay smo se s težkimi

backpacki odpravile na železniško postajo, kjer smo morale kupiti vozovnice do Myitkine. Kupile smo 29-urno vožnjo z vlakom za 9 evrov. Na vlaku nas je čakalo neprijetno presenečenje. Vlak v Mjanmaru ni bil prav nič podoben indijskemu vlaku, sedeži so bili umazani, povsod so lezle mravlje in še kaj, na vlaku pa so bili sami domačini, ki niso znali niti ene angleške besede. Za 500 km vožnje z vlakom s povprečno vožnjo 20 km/h smo porabile točno 29 ur. Vožnja je bila zelo neprijetna. Ventilator na stropu ni hladil soparnega in vročega zraka, poleg tega pa smo morale spati po dve na eni postelji, saj so bili zgornji pogradi zelo umazani. Vlak nas je 29 ur premetaval levo, desno in gor, dol, zato spanec ni bil ravno trden.

Med dolgo vožnjo smo lahko opazovale prelepo pokrajino Mjanmara in domačine, ki so nam ob progi veselo mahali. Na vlaku je bil tudi prijazen policist, ki je ves čas skrbel za našo varnost na poti. Po dolgih pogovorih, poslušanju evropske glasbe in grizljanju piškotov smo v večernih urah končno prispale na cilj.

Ker smo na cilj prišle celo 10 minut pred načrtovanim prihodom, smo me čakale našega gostitelja **Girisha Santiaga** in ne obratno. Z očmi smo ves čas iskale temnopoltega moža s sivo brado in po nekaj minutah se je končno pripeljal ter nam z močnim stiskom roke in s svojo energijo že takoj ogrel srce.

Tudi v Mjanmaru smo bile razdeljene v pare. Z **Matejo** sva prostovoljno delo opravljali v komuni in v centrih za bolnike z AIDS-om in HIV-om. Tam smo pripravljale prostočasne aktivnosti, obiskovale bolnike na domu, sama sem razdeljevala terapijo bolnikom in bila sestram v pomoč pri odvzemu krvi. Bila sem presenečena, saj delo poteka zelo drugače kot v Sloveniji, obenem pa zelo vesela, da sem imela priložnost videti, kako delo poteka, in sem se iz tega ogromno naučila.

Po 14 dneh prostovoljnega dela v Mjanmaru je prišel dan, ko smo se morale posloviti od treh punc, saj so se odpravile proti domu, ostale tri pa smo še 3 tedne raziskovale Mjanmar in Indijo.

Indija in Mjanmar sta zelo drugačni deželi od naše Slovenije. Tako Indija kot Mjanmar sta iz mene ustvarila popotnico. Odprla sem oči, ušesa in nos ter se prepustila novi kulturi. Deželi sta mi pokazali, da je življenje tako zelo preprosto in da ga živimo le enkrat. Hvaležna sem za dom, šolanje, prijatelje, hrano in vodo. V meni sta deželi pustili velik pečat, ki bo za vedno ostal v mojem srcu! ■

| Tekst in foto: Anja Pregelj

Osmič po Gregorčičevi poti

Na pohodu in v spremljevalnem kulturnem programu so sodelovali učenci renške osnovne šole, ljubitelji Gregorčičeve poezije in sociolog Jože Šušmelj

V počastitev obletnice rojstva priljubljenega pesnika **Simona Gregorčiča** že vrsto let pripravljamo pohod po Gregorčičevi spominski in učni poti od Renč do Gradišča. Pohod in spremljevalni program organizirata **Društvo za kulturo turizem in razvoj Renče** in **Društvo Gradiškovci**. Letos so se skupini pohodnikov in navdušencev poezije in slovenske besede pridružili tudi učenci renške osnovne šole, ki so s svojo radoživostjo in bogatim izborom Gregorčičeve poezije ter domišljenih glasbenih točk ustvarili praznično vzdušje. Sončno oktobrsko vreme je bilo naklonjeno udeležencem pohoda, ki so se v velikem številu zbrali ob prvi informativni tabli ob

spomeniku renškim zidarjem. Zbrane je pozdravila predsednica renškega kulturnega društva **Vesna Pahor**, ki je v priložnostnem nagovoru tudi predstavila program pohoda in spremljevalnega dogajanja. Posebej se je

razveselila prisotnosti učencev in učiteljev domače devetletke ter številnih predstavnikov pobratene občine Štarančan in njihovega župana **Riccarda Marchesana**, predstavnikov renške krajevne skupnosti in občine ter posebnega gosta, sociologa in diplomata **Jožeta Šušmelja**. Z občuteno interpretacijo Gregorčičeve pesmi *Na bregu* se je predstavil učenec **Tine Vodopivec**. Zbrani smo mu pozorno prisluhnili in se nato podali po začrtani poti. Pohodnike, ki jih je tokrat vodil prizadevni član renškega društva **Janko Gorjan**, je pot vodila mimo čudovitih razgledov, odetih v pisano paleto jesenskih barv. V sproščeni pogovori so ponovno ugotavljali, da je pot poučna in hkrati slikovita, primerna za krajši izlet ali sprehod v naravo. Na hribu Rabatovec nad Renčami se je skupina ustavila ob oljki, ki so jo posadili na prvem pohodu po Gregorčičevi poti. **Neva Pahor**, članica društva KUL-TU-RA, je nagovorila zbrane in jim na kratko predstavila, kdo so bili pobudniki Gregorčičeve poti in razloge za umestitev osmih informativnih tabel ob poti, ki jo je

Spoštovane krajanke in spoštovani krajanjani.

Stopili smo v praznični december. Naj se z veseljem in radostjo poslovimo od uspešnega leta ter v miru in spokojnosti veselimo novega, z zdravjem in uspešnostjo prepletenega leta 2018.

- BORUT ZORN -
predsednik KS Renče,
občinski svetnik

Obstaja čudovit, skrivnosten zakon narave, da tri reči, po katerih človek najbolj hrepeni – srečo, svobodo in duševni mir – vedno pridobimo tako, da jih podarimo nekemu, ki ga imamo po srcu radi.

Voščim vam miren in čaroben božič. V novem letu pa vam podarjam veliko koščkov sreče, ljubezni, miru in zdravja.

- KATARINA TISCHER GREGORIČ -
predsednica KS Vogrsko

Človek ne zna voščiti toliko želja, kot jih zmore uslišati življenje. Preproste stvari in majhne pozornosti delajo čudeže.

Naj jih bo v novem letu čim več. Vse dobro v letu 2018!

- DUŠAN NEMEC -
predsednik KS Bukovica-Volčja Draga,
občinski svetnik

po pričevanju krajanov velikokrat prehodil Goriški slavček. Ob tesnem sodelovanju krajevnih skupnosti Renče in Gradišče, kjer je Gregorčič služboval in ustvarjal vrsto let, je leta 2010 pot dobila današnjo podobo. Razgled na bližnje vinograde in oddaljene hribe je bil v sončnem vremenu primerna kulisa za poezijo. Tu je pesnikovo izpoved *Nazaj v planinski raj* doživeto recitiral **Neil Černe**.

Pred kulturno dvorano na Gradišču se je skupina ustavila. V kulturnem programu so se nam predstavili mladi recitatorji pod mentorstvom **Mojce Saksida** ter pevci in pevke renške osnovne šole, ki jih uspešno vodi učiteljica **Nataša Domazet**. **Tai Žnidarčič Domazet** nam je na harmoniko zaigral veselo skladbo *Ne prižigaj luči*. Pohodnike je prijazno pozdravil predsednik KS Gradišče **Rok Peric**, **Melanija Kerševan** pa je občinstvo seznanila z utrinki iz Gregorčičevega življenja. Kot dobra poznavalka Simona Gregorčiča pogosto spremlja organizirane pohode in vedno poišče zanimivost iz pesnikovega življenja na Gradišču ali manj znano podrobno bogatega pesniškega opusa. V nadaljevanju je **Nataša Jurman** recitala

preroško izpoved *Soči*, **Ela Ideja Krog** pa je na saksofon zaigrala znani pesmi *Katjuša* in *Amazing Grace*. Obe sta pokazali, da sta kljub rosi mladosti pravi mali umetnici. Mladinski pevski zbor s solistko **Neli Saksida** je navzoče očaral s pesmijo *Za Slovenijo živim*. Petju šolskega zborra so ob *Veselem pastirju* pritegnili tudi številni navzoči, ki so brez vaj ubrano zapeli in znova dokazali, kako je Gregorčičeva poezija še vedno živa. Pedagoško osebje renške šole večkrat sodeluje pri oblikovanju kulturnega programa ob pohodu po Gregorčičevi poti, zato se je Društvo za kulturo iz Renč odločilo, da predstavnikom šole podari knjigo **Borisa Pangerca** *Zlatih dni spomin*, vodnik po Gregorčičevem imenu. Predstavnica društva Neva Pahor

je ob tem izrazila skupno željo, da bi pedagoški delavci še naprej posredovali ljubezen do Gregorčičeve poezije in zlahtne besede vedno novim generacijam. Ob zaključku skupnega druženja s šolarji, starši in učiteljicami so nas na terasi pred kulturnim hramom pogostile članice Društva Gradiškovi,

odrasle z domačo zeliščno »ftrtaljo«, učence pa s slastnimi krofi. Pohodniki so nato v spremstvu Melanije Kerševan stopili še do gradiške cerkve, učenci pa so se v spremstvu učiteljev vrnili na šolo.

Ob zaključku pohoda se je sklepna prireditev odvijala v renški kulturni dvorani. Tu je pohodnike in vse nastopajoče pozdravila predstavnica organizatorjev Vesna Pahor. Podčrtala je pomen Gregorčičeve poti in odgovornega odnosa do pesnikovega temeljnega sporočila – domoljubja, socialne pravičnosti in človekove osebne svobode. Članice vokalne skupine **Vogrinke** so pod taktirko pevovodje **Tatjane Marvin** predstavile skladbe iz bogate narodne zakladnice, navdušile pa z interpretacijo šegave pesmi *Naša mati kuha kafe*.

Prireditev je zaokrožil sociolog, diplomat in pisatelj Jože Šušmelj. Naslov predavanja je bil *Od Gregorčičeve Gorice do Nove Gorice*. Z omenjeno temo smo se spomnili 70. obletnice priključitve Primorske matični domovini in istočasnega pričetka gradnje Nove Gorice. Jože Šušmelj je poglobljeno prikazal obdobje od leta 1848 pa do leta 1948 – stoletno obdobje, v katerem so se na Primorskem odvijala številna prizadevanja, da bi slovensko ozemlje pripadalo Slovencem. Občinstvo je spomnil na pomembno vlogo kulture, še posebej Gregorčiča in Bevka, ter na številne boje, politična nasprotja in vprašanja, ki so povezovala in razdvajala ljudi in končno na navdušenje ob uresničitvi sanj primorskega ljudstva, da se poveže z matičnim narodom in svobodno zaživi. Od tu izvira tudi zamisel o gradnji novega obmejnega središča Nove Gorice, ki so jo zgradili številni prostovoljci in delavci. Po predavanju je sledilo prijazno druženje obokusnem prigrizku in veselem kramljanju. ■

Društvo Kul-tu-ra Renče
Foto: Bogo Rusjan, Vesna Pahor

Ob 1. novembru

Ob vsakoletnem dnevu spomina na naše umrle sorodnike in prijatelje, 1. novembru, se s kratko slovesnostjo poklonimo tudi žrtvam upora in boja proti fašizmu in nacizmu, našim sovaščanom. Njihova imena so vklesana na osmih ploščah letos obnovljenega spomenika žrtvam NOB, ki nemo, a vseeno zgovorno, opominjajo vse nas, kaj prinaša pohlep in miselnost o večvrednosti in nadvladi človeka nad človekom.

Na trpljenje primorskega in slovenskega ljudstva, povzročeno iz nerazumljive zlobe in sovraštva, nas je v svojem govoru spomnila **Karin Komel, Karmen Vidmar** pa je s partizansko poezijo povezala še nastop učencev POŠ Bukovica in MePZ Klasje. Ob spomenik smo položili venec in se s trenutkom tišine poklonili vsem padlim in umrlim za našo svobodo, slovensko besedo, slovensko pesem. V tem letu, ko praznujemo 70-letnico priključitve Primorske k matični domovini, so bila dodeljena sredstva iz občinskega proračuna za obnovo spomenika NOB v krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga. Očiščeni so bili kamniti bloki, obnovljeni napisi in na novih

kamnith ploščah vrezana že skoraj izbrisana imena ljudi, ki jih ne smemo pozabiti. Hvala vsem, ki ste pripomogli, da je spomenik obnovljen, hvala otrokom in učiteljicam POŠ Bukovica, **MePZ Klasje**, govornici Karin Komel in povezovalki Karmen Vidmar za oblikovanje programa ter **Davorinu Ožbotu** za tehnično pomoč ob spominski slovesnosti pri spomeniku.

Vence smo položili tudi ob spomeniku talcem na Svečeričevem hribu in na grobnico na pokopališču, prav tako pa smo državni venec odnesli k spomeniku v Sovodnje. ■

Albinca Pisk
Foto: Dragan Zorn

Komemoracija na Vogrskem

Tako kot vsako leto smo se Vogrini 1. novembra zbrali na komemorativni slovesnosti ob spomeniku padlim borcem, osrednjem pomniku padlih borcev narodnoosvobodilne borbe na Vogrskem, in se s posebno spoštljivostjo in mislijo spomnili vseh tistih, ki jih morda nismo niti poznali, nismo z njimi živeli skupnega časa, pa so s svojimi dejanji, s svojo kleno mislijo, hrabrostjo, pravo odločitvijo in celo z življenjem tlakovali naš čas.

Slovenski narod se je z vso močjo upiral fašizmu in nacizmu in njunim težnjam po uničenju narodove samobitnosti, njegove svobode, na vseh ravneh in vseh poteh. Prav Primorci so krutost fašističnega nasilja doživljali mnogo prej, kot je po vsem svetu

z vso krutostjo vojne zarožljalo orožje. In prav v letošnjih jesenskih dneh je minevalo 90 let od ustanovitve organizacije TIGR na bližnjem Nanosu – edinstvene, prve borbeno antifašistične organizacije v Evropi. Šlo je za spontane upore slovenskih in hrvaških mladcev proti vsakovrstnemu fašističnemu nasilju in ta organizacija je bila predhodnica nadaljnjih organiziranih uporov. Na slovesni akademiji v počastitev ustanovitve je predsednik društva TIGR **Savin Jogan** naglasil: »Fašizem je bila 1945. leta sicer vojaško premagan, a žal marsikje preživel in se zdaj vrača kot politična metoda in miselni vzorec v boju za samostojnost narodov in svobodo posameznika. In zato je tudi dandanes nujno ostati na preži zoper tako dogajanje.« Ob stoletnici od zaključka prve svetovne vojne, morije neslutnih razsežnosti, ki prav v bližnjem Posočju tako rekoč ni pustila niti pedi zemlje, ki je ne bi prepojila s krvjo mož in tudi žena in otrok, smo se ob spomeni-

ku poklonili tudi njihovemu spomenu. Žal se človeštvo nič ni naučilo iz grozot svoje zgodovine. Le kratek čas po prvi je izbruhnila druga vojna in z nepredstavljenimi žrtvami zarezala v skoraj vsako družino.

Tudi na Vogrskem, kot po vseh primorskih vaseh, so možje in žene pred največjo vrednoto, svoje življenje, postavili skupno dobro in se tako zapisali med tiste, ki so znali in zmogli prepoznati pravo pot. Primorska je tako bila pred 70 leti, čeprav ne v celoti, priključena matični domovini.

Komemorativna slovesnost na Vogrskem se je zaključila z mislimi pisca: »Primorska je srečna dežela z malo manj srečno zgodovino.« In zato je prav, da se ob dnevu spomina na mrtve spomnimo in s tiho mislijo poklonimo vsem, ki so našo domovino branili, ubranili in ji s svojimi življenji tlakovali pot, prepričani, da ne zaman. ■

Povzeto po govoru Ingrid Kašca Bucik

Ob spomeniku padlim in žrtvam vojne v Renčah

Občutena komemoracija v opomin, da se grozote vojne ne bi ponovile

Prvi november je praznik, ki je posvečen spominu na mrtve svoje, znance in prijatelje, posebno pozornost pa v Renčah vsako leto namenjamo spominu na trdoživ boj pripadnikov organizacije TIGR, na padle partizane v drugi svetovni vojni in na vse žrtve okupatorjevega terorja med prebivalci kraja in okolice.

Tudi letos je komemoracija izzvenela kot občuten spomin in hkrati opomin, da se vojne grozote ne bi nikdar več ponovile. Program so oblikovali **Moški pevski zbor Provox**, **šolski pevski zbor** pod vodstvom učiteljice **Nataše Domazet**, mladi recitatorji pod mentorstvom učiteljic **Erne Janaškovič** in **Adrijane Mozetič** ter slavnostni govornik, predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Renče, **Miran Pahor**. Ubrano petje priznanega moškega pevskega zbora je uvedlo prireditev in ljudi spomnilo na grozote vojne in vrednote, za katere so mladi žrtvovali svoja življenja. Tudi mladi recitatorji, pevci in glasbeniki so dokazali, da recitacije in pesmi niso le izgovorjene besede in glasovi, ampak da

so v njih prežeta čustva in skrbi nekdanjih in današnjih mladih generacij. Učenci so se izkazali z mladostno svežino in zanosom. Z recitacijami so se predstavili **Gal Saksida**, **Sara Vuk**, **Gaja Stepančič**, **Tine Vodopivec** in **Nataša Jurman**. Ob šolskem pevskem zboru, ki je zapel pretresljive pesmi *Mrtvemu kurirčku*, *Venci veili* in *Lipa zelenela je*, so v glasbenem delu sporeda nastopili še violinistka **Eni Zorn**, flavtistki **Hana Lukežič** in **Maša Bizjak** ter harmonikarja **Nika Grenkuš** in **Žiga Mozetič**. **Lan**

Cuder pa je na trobento doživeto zaigral koračnico *Žrtvam*.

Miran Pahor je prisotne spomnil, da sta spomenika padlim in žrtvam druge svetovne vojne ter organizaciji TIGR namenoma postavili na kraj, kjer je bila kasarna fašistične policije in mučilnica zavednih Slovencev, ki se niso pokorili raznarodovalnim fašističnim zakonom. »To so bili časi, ko je bilo na javnih krajih prepovedano govoriti slovensko in peti slovenske pesmi. V šolah in uradih je bilo obvezno uporabljati italijanščino. Zato pa so bili domovi in cerkve nadomestne šole za vzgojo v narodnem duhu,« je v svojem govoru poudaril Miran Pahor. Besede na spominski tabli ob spomeniku naj nas spominjajo na vrednote, za katere so mnogi darovali svoja življenja. »Kdor pozna vojne strahote, ta si bo prizadeval za mir. Zato moramo razvijati prijateljstvo, solidarnost in razumevanje med ljudmi in narodi.«

Predstavniki **Krajevne skupnosti Renče** in borčevske organizacije so ob zaključku programa položili venec pred spomenike na renškem trgu in na domačem pokopališču. ■

Vesna Pahor
Foto: Neva Pahor

Dvakratna zmagovalka 2. pevskega festivala

Godbeniška šola Vogrsko je v petek, 17. novembra, v veliki dvorani kulturnega doma v Bukovici, organizirala 2. pevski festival *Pojmo (z)godbo*. Festival je nastal v želji ponuditi otrokom spodnje Vipavske doline nekaj novega, drugačnega, in povabiti k sodelovanju tudi tiste otroke, ki niso učenci godbeniške šole.

Na izboru, ki je potekal oktobra v prostorih Podružnične osnovne šole Vogrsko, so bili izbrani pevci finalisti, ki so se predstavili in zapeli na festivalu: **Lana Klisarič** (13 let), doma iz Vitovelj, ki nam je zapela pesem *Moje ime*, **Tija Poberaj Remec** (9 let), doma iz Prvačine, s pesmijo *Zemlja pleše*, **Ivana Osojnik Kerševan** (11 let), doma z Gradišča nad Prvačino, s pesmijo *Maček v žaklju*, **Jakob Bizjak** (13 let), doma iz Vitovelj, zapel nam je *Dan neskončnih sanj*, **Mija Istenič** (10 let), doma iz Šempetra pri Gorici, s pesmijo *Belo nebo*, in **Meta Zorn** (10 let), iz Prvačine, ki nam je zapela *Moje orglice*. Vse nastopajoče je spremljal **Šolski orkester Vogrsko** pod vodstvom **Davida Mozetiča**.

Po mnenju strokovne komisije, ki ji je predsedoval **Gorazd Božič**, člani pa so bili še **Anika Horvat**, **Anže Vrabec**, **Tatjana Mihelj** in podžupan **Občine Renče-Vogrsko Radovan Rusjan**, si je zaslužno prvo mesto pripela **Tija Poberaj Remec**. O kriterijih strokovne komisije nam je nekaj besed povedal njen predsednik: »Člani strokovne komisije smo na festivalu *Pojmo(z)godbo* bili pozorni predvsem na intonacijo, ritem, pevsko tehniko in spre-

tnost petja na mikrofona. Odločili smo se, da je vsem tem kriterijem najbolje zadostila Tija. In tako smo ji podelili prvo nagrado. Si pa vsekakor tudi ostali pevci zaslužijo »samo malo manj zlato medaljo«, saj je vsak finalist pel skladbo, ki jo je izžrebal in ne sam izbral.« Tudi občinstvo v nabito polni dvorani je prispevalo svoj glas in tudi oni so

na prvo mesto postavili prvonagrajenko strokovne komisije.

Večer, poln lepega petja in igranja, so polepšali še gosti: pevka zabavne glasbe Anika Horvat, **Otroški pevski zbor POŠ Vogrsko** pod vodstvom **Lucije Gregorič** in **Helene Hvala Prah** in mlajši učenci Godbeniške šole Vogrsko, ki so pripravili prav posebno tolkalsko točko. Tudi **Hana Šuligoj** in **Nejc Kovačič**, povezovalca festivala, sta s svojim nastopom prispevala kamenčke v mozaik, ki je pripovedoval zgodbo o našem najstarejšem festivalu in o sončnikih, malih in velikih, ki so nam s svojo pripravljenostjo in pogumom polepšali petkov večer. ■

Kristina Saksida
Foto: Bogo Rusjan in Tina Saksida

Vogrini zaključujejo slavnostno leto

Letos domači **Pihalni orkester Vogrsko** praznuje 85-letnico delovanja. Junija smo bili priča festivalu *Godbene spletke*, ko so godbeniki v goste na prizorišče Lakeness na Volčjo Drago povabili okoliške orkestre in skupaj proslavili častljivo obletnico. Decembra bo druga priložnost za praznovanje – 26. decembra bo v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v Bukovici potekal slavnostni božično-novoletni koncert, s katerim bo orkester pod vodstvom **Nejca Kovačiča** sklenil to jubilejno leto.

Godbeniki so jeseni nastopili na več prireditvah v občini – na srečanju društev upokojencev Občine Renče-Vogrsko, na občinskem martinovanju, decembra pa na

prizigih lučk na prazničnih smrekah v vseh treh krajevnih skupnostih. Dvakrat so tudi že nastopili v bukovškem kulturnem

domu – na koncertu v sklopu cikla Glasbeni večeri v Bukovici in na Festivalu godb Severne Primorske.

26. decembra, na dan samostojnosti in enotnosti, bo v Bukovici slavnostno. Že tradicionalno na ta dan orkester organizira vsem dobro znan božično-novoletni koncert in godbeniki so veseli, da vsako

leto privabi veliko poslušalcev. *Smo del nečesa čudovitega* je skrivnostni naslov letošnjega glasbenega večera, kaj več ne smemo še izdati. Lahko pa povemo, da ne bo manjkalo tako koncertnih skladb za pihalni orkester kot vsem dobro poznanih prazničnih pesmi. Orkestru se bo na odru pridružila vokalna skupina **Kresnice**. Kot se ob praznovanju jubileja spodobi, se bo na koncertu podelilo tudi glasbene nagrade za večletno članstvo v orkestru. Prepustimo se prazničnemu vzdušju in se pridružimo slavnostno-prazničnim melodijam domačega orkestra. Tako bodo prazniki tudi glasbeno obarvani in skupaj bomo ustvarili prijeten zaključek leta. ■

Jasna Živec
Foto: Boštjan Baša

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga tako, da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine. To ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini je veliko društev, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in tako pomagajte pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vašega pol odstotka nazaj v proračun, kjer vsako leto ostane neporabljenih več kot 4 milijone evrov. Verjamejo, da bi ta sredstva ravno naša društva znala najbolje in najkoristneje porabiti. Vsakdo se verjetno najprej spomni prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo našo pomoč. Poleg gasilcev pa imate morda še kakšno svoje najljubše občinsko društvo – in tudi njim lahko podarite svojega pol odstotka dohodnine. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi

to – izberete jih lahko do največ pet. Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran **dobrodelen.si**. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišete svoje podatke, natisnete obrazec in ga do konca leta odnesete ali pošljete na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oz. spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelniki še letos, da bo že naslednje leto življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše tudi zaradi vas. Hvala. ■

Uroš Bonšek

Hiperbarična komora – pomoč pri zdravljenju

Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga je 11. oktobra pripravilo predavanje, ob katerem smo okvirno spoznali zanimivo tehnologijo in še redkost v Sloveniji – hiperbarično komoro. Kako terapija poteka in pri katerih bolezenskih stanjih in težavah je priporočljiva, nam je pojasnil **Domen Kodrič**, ki je ustanovil in že tri leta vodi hiperbarični center BIO2 v Termah Čatež.

HBO-komora je komora, v kateri dihamo 100-odstotni čisti medicinski kisik pod nadzorovanim oz. reguliranim tlakom, ki je večji od atmosferskega. Hiperbarična terapija (HBOT) se uporablja že več kot

petdeset let po vsem svetu za preprečevanje in izboljšanje raznih bolezni, hitrejšega okrevanja po operacijah in poškodbah ter izboljšanje splošnega zdravja. Terapija HBOT je varna, enostavna, neinvazivna, neboleča in nima stranskih učinkov, ki bi škodili našemu zdravju. Žal je v Sloveniji dostopna le samoplačniško, saj je zdravstvo kljub dokazljivo zelo dobrim učinkom še ne predpisuje. Veliko jo uporabljajo zlasti

športniki, saj želijo čim hitreje okrevati po poškodbah in boleznih. ■

Albinca Pisk
Foto: Samuel Baša

V duhu zdravja

Ko se poletje umakne jeseni in odpada listje, se začne počasnejši del leta, kar nam lahko ponudi izjemne trenutke.

Še posebej, če se tega dela leta lahko veselite v najboljši formi, tako telesni kot tudi duševni.

V **Društvu upokojencev Bukovica-Volčja Draga** že pet let izvajamo program *Nikoli ni prepozno, da spoznamo in se naučimo o ...* Tako smo v teh jesenskih dneh imeli kar nekaj zanimivih predavanj:

Pacientove pravice

Leta 2009 smo na pobudo Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga organizirali okroglo mizo na temo *Kakšno zdravstvo potrebujemo?* Na to vabilo se je odzvalo veliko uglednih predstavnikov: **dr. Mateja Kožuh Novak**, **dr. Klavora, g. Petrič**, predstavniki DSO ...

Pacientove pravice in zdravstveni sistem se nekako dopolnjujeta. Naš zdravstveni sistem se neprestano spreminja, kar čutimo tudi na naši koži. Dviga se starostna meja, zato je težko reči, kdaj kdo postane star. Ljudje so videti čedalje mlajši in zato bi radi živeli čimbolj zdravo. Vedno več ljudi pa je na robu preživetja in zato zanje skoraj nobena zdravstvena storitev ni dosegljiva in si bolezni tudi ne morejo privoščiti.

Za pacientove pravice – kje začeti, kakšen je odnos zdravnik-pacient, kakšni medicinski pripomočki pripadajo pacientu itd., nam je prijazno pojasnil zastopnik pacientovih pravic **Klemen Šuligoj**.

Pri zobozdravniku

Zobozdravnik je strokovnjak dentalne medicine. Dentalna medicina je veja medicine, ki deluje na področju preventivnih ukrepov zdravljenja in diagnosticiranja bolezni zob in ustne votline. Tekom študija se zobozdravnik izučí, da prepozna in zdravi bolezenske spremembe zob, dlesni, sluznice, jezika in ustne votline. Doktorica dentalne medicine **Emilija Naseva** nam je podala vse, kar zajema dentalna medicina. Posebno pa je poudarila, da je vsakodnevna ustna higiena najboljši prijatelj zob.

Solna terapija

V mrzlih dneh je sluz oz. izcedek v dihalnih poteh pogost pojav. To je rezultat večjega

številna virusov, ki napadajo dihalne organe. Solna terapija v solni sobi pozitivno vpliva na preprečevanje napredovanja bolezni pri bolnikih s kroničnimi in akutnimi obolenji zgornjih in spodnjih dihalnih poti in na vse, ki imajo oslabilen ali celo poškodovan imunski sistem. Solni kotichek obiskujejo otroci in odrasli, ki jih pestijo težave, kot so alergije, prehladna obolenja, bronhitis, astma, sinusi, dihalne stiske, težave s kožo (luskavica), artritis, stres.

Darinka Črnelič iz solnega koticheka v Novi Gorici nam je v besedi in sliki predstavila to naravno terapijo s soljo. ■

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Voščilo

Ob pogledu na vso trgovsko kramo, ki je napolnila izložbe in police z božično-novoletnimi okraski že pred prvim novembrom, me nostalgija vleče nazaj v dolge zimske večere, ko so nam starši ob sveči, v tistih časih je predvsem ob praznikih rado zmanjkalo elektrike, pripovedovali pravljice. Spomini me opominjajo, kako prazen je blišč današnjega časa in kako nas je oropal za tisto najbolj osnovno človeško potrebo: biti srečen v tem, da nimaš nič, le nekaj doma izdelanih igračk in starše, ki znajo pripovedovati pravljice, ki imajo čas biti to, kar so, in to prenašati na otroke.

Zato vam letos za praznike želim, da bi vas zunanji blišč ne zavedel, da bi začutili, kako ljudje potrebujemo ob sebi predvsem človeka, pristnega, iskrenega in notranje bogatega, ki zna brati in izpolnjevati prave želje. Želim vam ob sebi ljudi, ki ne gredo sreče kupovati v trgovino, ampak jo ustvarjajo sami. Nam vsem želim, da nas letošnji prazniki umirijo in dajo notranjo moč, da bomo doživeli pravo srečo.

- BOGOMIR FURLAN -
ravnatelj

Voščilo zaposlenim in učencem POŠ Vogrsko

Sodelavkam in učencem želim v teh prazničnih dneh veliko sočutne bližine, razumevanja, ljubezni in miru v vaših družinah. Novo leto pa naj vam nasuje sreče, zdravja, uspehov in osebnega zadovoljstva. Dobri možje naj potrkajo tudi na vaša domača vrata, dragi učenci, saj se trudite po svojih močeh in ste uspešni.

- LUCIJA GREGORIČ -
vodja Podružnične šole Vogrsko

Spoštovani starši, otroci, učenci, prijatelji!

Upanje je uprto v prihodnost. Osrečite drugega in v vas se bo porodila neizmerna sreča.

Bistvo vzgoje in izobraževanja je v ljubezni, dobroti, sočutju, prijateljstvu, spoštovanju, miru, veselju, drugačnosti ... Nikoli nisi srečen zase, vedno je sreča posledica v razdajanju in spoznanju.

Ljubezen ni skrita v imetju, tekmovanju, kopičenju, izkoriščanju, enoličnosti, temveč v premagovanju samega sebe, v odkrivanju novega, izgrajevanju, spoznavanju, odpovedovanju, darovanju ... Do nje ne vodi preprosta pot, temveč pot preizkušenj in ovir, na kateri je upanje tisto, ki te vodi do cilja.

Ni skrita v »jaz« temveč v »ti, ona, on, mi in vi«.

Ljubezen pogojuje upanje.

Želim vam, da bi premagali oviro zunanjega blišča in pogledali skozi srce, svetlobo, radost, dobroto. Podarite nasmeh, besedo, pogled, poljub, objem, prijem za roko, obisk, vzklík veselja, spodbudo, dobro voljo ... Če najdeš to pot, da si osrečil drugega, si osrečil sebe.

V prihajajočem letu vam želim novih znanj, izkušenj, doživetij, ustvarjalnosti, novih spoznanj, ljubezni in upanja.

- MAG. PRIMOŽ HVALA KAMENŠČEK -
ravnatelj

Teden otroka v Vrtcu Renče

(2. 10.–6. 10. 2017)

Letošnji teden otroka je potekal pod geslom *Povabimo sonce v vrtec*.

V ponedeljek smo se vsi zbrali v igralnici skupine Oblački, kjer smo prepevali jesenske pesmi ob klavirski spremljavi **Nataše Domazet**, prisluhnili pravljici **Repa velikanka** in si ogledali jesenske pridelke. Sledil je skupni ogled šolskega vrta. Nabirali smo vrtnine, zelišča ...

V torek so otroci v mlajši skupini prisluhnili pravljici **Cvetko in velika korenčkova dirka**, si ogledali jesensko razstavo v igralnici skupine Lunice, vsi skupaj pa smo sodelovali pri pripravi zelenjavne mineštre (lupili, rezali zelenjavo), s katero smo se kasneje tudi pogostili. V popoldanskem času smo se skupaj s starši v šolski telovadnici pod vodstvom športnega pedagoga **Sama Nanuta** razgibali na športnem popoldnevu.

Sreda je bila namenjena dejavnosti **Radi se imamo in skupaj se igramo**. Ponovno smo

se zbrali v igralnici skupine Oblački.

Irena Jerovšek nam je ob spremljavi na klavir pomagala pričarati **Rjavo pesmico**, ki smo jo zapeli še vsi skupaj. Sledilo je mešanje barv pod polivinilom in odhod s »sončnim vlakom« po skupinah, kjer smo jesenske materiale doživljali preko čutil.

V četrtek smo v vrtcu gostili **KUD Teater za vse** in si ogledali predstavo **Kje je lešnik?**

V petek je v šolski telovadnici potekal zaključek tedna otroka. Skupaj smo zapeli pesem **Sonca se smeje** in izdelali trganko v obliki sonca. Nazadnje smo se še razgibali skupaj

s športnim pedagogom **Samom Nanutom**. Teden otroka je potekal v sproščeni vzdušju. Dejavnosti so otrokom pričarale nasmeh na obrazu. ■

Tanja Rejc
Foto: arhiv OŠ Renče

Ribarjenje na Lakenessu

Skupina Čebele iz Vrtca Bukovica je imela v torek, 24. oktobra, prav poseben dan. Z **Martinom Peterneljem**, Mitjevim očetom, smo se dogovorili, da je otrokom iz skupine Čebele predstavil svoj konjiček – ribolov.

Iz našega vrtca smo se peš odpravili do jezera Lakeness na Volčji Dragi, kjer nas je čakal Martin. Povedal nam je, katere ribe

je že ujel in kako lovi. Pri predstavitvi mu je pomagal tudi sin **Mitja**, ki je pokazal ribiški kovček z različnimi vabami. Martin je za vsakega otroka pred tem pripravil ribiško palico iz bambusa s trnkom. Na trnek je pritrdil vabo po izbiri vsakega otroka: kruh ali glisto. Pri delitvi ribiških palic je pomagal tudi Tijanin oče **Davorin Jačimović**. Nato smo prav vsi otroci skupine Čebele in strokovni delavki stali ob jezeru s trnkom v vodi in čakali na ribiško srečo. A je tokrat nismo imeli.

Nato smo si šli ogledat še ribiške trofeje na dom Peterneljevih. Navdušeni nad prijetnim doživetjem smo se v vrtec vrnili vsak s svojo ribiško palico. Kdo ve, morda postane tudi kdo od otrok ribič, ko odraste? Hvala družini Peternelj in Davorinu Jačimoviću za prijeten dan in sodelovanje. ■

Irena Zgonik
Foto: arhiv OŠ Renče

Četrtošolci v šoli v naravi

V ponedeljek, 9. oktobra, smo se četrtošolci iz Bukovice in Renč z avtobusom odpeljali v šolo v naravi na Medvedje Brdo. Tam smo ostali do petka, 13. oktobra.

Imeli smo se čudovito. Videli smo veliko živali, pomagali na kmetiji Šinkovec, gledali skozi teleskope, se učili astronomijo in uporabljati kompas, risali načrte, imeli orientacijski in nočni pohod, opazovali zvezde, pekli piškote, streljali z loki, plezali po plezalni steni, izdelali smo si medvedka iz volne, si naredili bivake v gozdu ... Veliko smo se naučili.

Imeli smo se zelo lepo in radi bi šli nazaj. Te šole v naravi ne bomo nikoli pozabili. ■

Učenci 4. e POŠ Bukovica

Foto: arhiv OŠ Renče

Vsak je svoje sreče kovač

Marta Premrl in Urška Žiberna
Foto: arhiv OŠ Renče

Na 15. mednarodnem literarnem natečaju za najboljšo otroško in mladinsko knjigo, ki ga razpisuje mestna občina Schwanenstadt v Gornji Avstriji, so se izkazale tudi številne slovenske avtorice in avtorji.

Nagrajenih je bilo deset slovenskih prispevkov. Med nagrajenimi deli je bila tudi naša knjiga *Vsak je svoje sreče kovač*, ki so jo napisali in ilustrirali **Leonis Bytyqi, Tea Janjilović, Minea Jogan, Blaž Krašnja, Mateo Mikluž, Patrik Mudri, Nik Piščanc, Eva Vižin, Nik Božič, Sašo Čebren** in **Luka Matia Petrolo**. ■

Ob reki življenje teče ...

Dnevi evropske kulturne dediščine so letos potekali pod geslom *Voda od mita do arhitekture*. Na naši šoli smo se odločili, da bomo dejavnosti, povezane z vodo, združili pod skupnim naslovom *Ob reki življenje teče*.

28. oktobra je na šoli v Renčah potekala že deseta, jubilejna prireditev v okviru *Dnevo evropske kulturne dediščine*. Priprave na prireditev so se začele lansko šolsko leto. Pri pouku naravoslovja so sedmošolci z učiteljico **Almo Gregorič** raziskovali pomen vode za človeka, prednosti, slabosti in posledice uporabe trde vode in kaj je ustvarila voda na Krasu. Z eksperimentiranjem so ugotavljali trdoto vode. Iz zbranega gradiva so naredili plakate in jih postavili na ogled v učilnici naravoslovja.

V **Vrtcu Renče** je potekal projekt Žeha v **Renčah**. Otroci iz skupine Oblački so pod vodstvom vzgojiteljice **Irene Jerovšek** spoznavali, kako so nekoč prali, kaj je to perivnca, kako je, če nosiš škaf s cunjami na glavi, naredili so tudi »žajfo«. Na prireditvi so ob spremljavi učiteljice **Nataše Domazet** zaplesali in zapeli *Psiček nima repa več*,

Peričice, Ob bistrem potočku je mlin.

V Bukovici so učenci prvega razreda slikali zrcalne podobe hiš ob reki, skupina učencev iz Renč pa je podobo reke ustvarjala pod mentorstvom učiteljic **Marte Premrl** in **Urške Žiberna**. Ob slikovitih podobah reke in mlina so učenci tretje triade ustvarjali kratke pesmice – haikuje. Tako je nastala knjižna podoba izbranih slik in pesmic, originali pa krasijo zgornji del šolskega hodnika. K sodelovanju smo povabili tudi krajanje Renč. Prijazno so se odzvali našemu vabilu.

Boris Arčon je osmošolcem in devetošolcem doživeto pripovedoval o vsem, kar se je nekoč dogajalo ob reki Vipavi. **Gospa Zorn** in **gospod Stibilj** pa sta učence iz Bukovice prijazno sprejela v mlinu, kjer so se seznanili s predmeti v mlinu in njihovo uporabo v preteklosti in danes. Vsem trem hvala, ker so obogatili naš projekt.

Da je naš projekt zaživel v tako slikoviti podobi, pa gre zahvala vsem, ki so ga pomagali sestavljati od zasnove do končne podobe. Vsem, ki so se prireditve udeležili, se zahvaljujemo za čas, ki so ga delili z nami. ■

Erna Janašković
Foto: arhiv OŠ Renče

*Most čez reko neskončnosti
se nikoli ne konča,
a na oni strani – življenje.*

Matjaž Cotič

*Mirno jezero,
odsev,
modrina.*

Karin Uršič

1. sestanek šolskega parlamenta

3. oktobra ob 10.40 smo se učenci zbrali v večnamenskem prostoru na sestanku 1. šolskega parlamenta. Udeležili smo se ga predstavniki od 1. do 9. razreda, učiteljica **Mateja Pahor** in ravnatelj **Bogomir Furlan**.

Najprej smo se podpisali na listo prisotnosti in se malo pogovorili o parlamentu.

Učiteljica Mateja nam je povedala, kdaj bodo pomembnejši sestanki parlamenta. Nato smo pregledali naloge in program dela šolskega parlamenta, po pregledu nalog in programa pa smo volili predsednika in namestnika šolskega parlamenta – izvolili smo **Neila Černeta** in **Ano Ledinek Lozej**.

Nato nam je ravnatelj predstavil letni delovni načrt šole. Po predstavitvi smo se pogovorili o temi letošnjega otroškega

parlamentu z naslovom Šolstvo in šolski sistem. Pod točko **Razno** smo dobili nalogo, da se na razrednih urah pogovorimo o predlogih, pobudah, komentarjih k letnemu delovnemu načrtu šole in o morebitnih vprašanjih. O tem se bomo pogovorili na naslednjem parlamentu. Parlament je trajal približno 45 min. ■

Neil Černe, 9. razred

Hi, konjiček, hi

Vsi imamo radi konje, posebej še otroci. Nekateri vsak dan prinašajo s seboj v vrtec igračko konjička. Zato smo se v skupini Čebele odločili, da te živali spoznamo preko različnih dejavnosti. S **Srečkom Špacapanom**, lastnikom konjev, smo se dogovorili za obisk na njegovem domu.

Tja smo se odpravili v sredo, 22. novembra. Srečko in njegova žena sta nas topla sprejela. Na dvorišču sta nas že opazovala njegova konja: Oli in Lejdi. Gospodar je otrokom na prijeten način obrazložil in pokazal veliko zanimivosti o konjih. Otroci so mu z zanimanjem prisluhnili. Iz vrtca smo za konjička prinesli dve jabolki, ki sta jih pojedla. Kdor je želel, je lahko konja tudi pobožal. Preizkusili smo tudi, kako se sedi na kočiji, in vstopili v prikolico za prevoz živali. Preden smo se

poslovlili, smo se še posladkali in odžejali. V vrtec smo odnesli revije o konjih, dve podkvi in majico konjeniškega kluba, ki nam jih je podaril. Vrnili smo veseli in hvaležni za čudovito doživetje. Hvala vam, gospod Srečko Špacapan! ■

Otroci skupine Čebele iz Vrtca Bukovica
Zapisała: Irena Zgonik
Foto: arhiv OŠ Renče

Bukovški četrtušolci so se s poezijo poklonili svojim babicam in dedkom

PESEM ZA BABICO

Babica se smeje kot sonce na nebu,
lepa je kot rožnati cvet,
edina in sladka kot javorjev med.
Z dedkom si družbo delita,
za roke se skupaj držita,
pesmi si pojeta do neba,
da se oba smejeta od srca.

Sofia Humar, 4. e

PESEM ZA DEDKA

Spet je 1. november,
ko ti svečko prižgemo,
se v tvojo sliko zazremo
in ti v mislih nekaj povemo.
Škoda, da te ni več,
saj bil bi vesel,
če bi z nami živel.

Aljaž Mask, 4. e

Utrinki iz Podružnične šole Bukovica

Prvega septembra je skozi šolska vrata vstopilo šest prvošolcev. Po kulturnem programu so se odpravili v učilnico, kjer so se spoznali z razredničarko in Bobkom iz pravljice *Muca Copatarica*. Sledilo je sladko presenečenje in po skupnem druženju odhod domov.

Nekateri učenci so sodelovali pri projektu *Dnevi evropske kulturne dediščine*. Njihova likovna dela so razstavljena v avli Osnovne šole Renče.

V tednu otroka so se vsi učenci podružnice odpravili na sprehod po Bukovici. Pozorni so bili na pravila varne hoje in upoštevanje osnovnih načel varnosti v prometu.

17. novembra, na dan slovenskega tradi-

cionalnega zajtrka, so učenci zajtrkovali kruh, maslo, med, jabolka in pili mleko. V avli smo pripravili razstavo čebelic in za zaključek skupaj z vrtcem zapeli pesem Čebelar. Petošolci so se odpravili na obisk **Kmetije Mlečnik**, kjer so jih prijazno sprejeli in seznanili, kako poteka življenje in delo na ekološki kmetiji.

Nekateri učenci so nastopali na proslavi, ki je potekala ob prazniku Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga, in na komemoraciji ob dnevu spomina na mrtve. In kaj smo delali decembra? Zanimiv izbor dejavnosti: izdelava voščilnic za ostarele, popoldanski bralni tabor, obisk dedka Mraza ter proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti. ■

Urška Žiberna
Foto: arhiv OŠ Renče

Pokal Interland 2017

Kotalkarsko tekmovanje za Pokal Interland je letos potekalo od 5. do 7. oktobra v Franciji v kraju Mouvau.

Slovenijo je zastopalo pet tekmovalcev, trije izmed njih so bili iz renškega kotalkarskega kluba: **Ajda Pahor**, **Alex Vižin** in **Urška Furlani**. Poleg staršev jih je na tekmovanje spremljala trenerka **Sara Pregelj**. Svoje programe so odpeljali odlično. Uvrščeni so bili: Ajda in Alex na šesto mesto, Urška pa je za las zgrešila stopničke in tekmovanje končala na nevhvaležnem četrtem mestu.

Domov so se vrnilo zadovoljni, polni vtisov in bogatejši za kar nekaj novih izkušenj. ■

Majda Rusjan
Foto: arhiv KK Renče

Z odličnim rezultatom zaključili kotalkarsko sezono 2017

Tri kotalkarice iz Slovenije, med njimi dve iz **Kotalkarskega kluba Renče**, **Mija Erzetič** in **Hana Berginc**, so se novembra udeležile Pokala Evrope, ki je letos potekal v mestu Tomar na Portugalskem.

Za slovensko reprezentanco sta v kategoriji cicibank nastopili enajstletna Hana Berginc iz Renč in desetletna Mija Erzetič iz Vrtojbe. Na njuno najpomembnejše tekmovanje v sezoni ju je spremljala najboljša

slovenska kotalkarica **Lucija Mlinarič**. Tekmovalki sta ponovno dokazali, da klub sodi v vrh kotalkarske elite. Mija Erzetič je z nastopom brez napake osvojila odlično 4. mesto, odličen rezultat je dopolnila Hana Berginc s 7. mestom.

Za vse tekmovalce obeh tekmovanj so v klubu pripravili sprejema, kjer so jim ljubitelji kotalkanja čestitali. ■

Sara Košelj
Foto: arhiv KK Renče

6. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi in finale Pokala Slovenije

V soboto, 2. decembra, je ŠD Partizan Renče organiziralo 6. Odprto prvenstvo Renč v skokih na veliki prožni ponjavi, ki je hkrati veljalo tudi kot finalna tekma Pokala Slovenije v tej gimnastični disciplini.

Glede na to, da se zadnjih nekaj let intenzivneje posvečamo treningom na veliki prožni ponjavi, so tudi rezultati na tovrstnih tekmah odlični.

Skupinska prva mesta so dosegli mlajši dečki, starejši dečki, mladinke ter mladinci (1. ekipa). Skupinsko drugo mesto so dosegli člani in mladinci (2. ekipa), tretje mesto pa starejše deklice. Med posamezniki so se odlično izkazali mlajši dečki, saj so zasedli kar prva štiri mesta. Na najvišji stopnički je bil **Patrik Ne-**

mec, drugi **Matic Bremec**, tretji **Enej Lango** in četrti **Domen Skomina**. V kategoriji starejših deklic je drugo mesto osvojila **Petra Arčon**, pri starejših dečkih pa **Peter Saksida** ter četrto mesto **Matjaž Cotič**. Izkazali so se tudi mladinci in mladinke, kjer je **Žan Zorn** osvojil prvo mesto, **Lea Vidič** drugo mesto, **Tim Mozetič** in **Sara Nemec** četrto mesto, **Rok Čebtron** peto, ter **Matjaž Krusič** in **Lea Terčon** šesto mesto. V kategoriji članov pa sta si **Jan Ferjančič** in **David Peras** priborila tretje in četrto mesto.

Ker je ta tekma bila hkrati zadnja tekma za Pokal Slovenije v skokih na veliki prožni ponjavi, so bili tekmovalci še toliko bolj motivirani, da dosežejo čim boljše rezultate in si prisvojijo pokal.

Po končni razvrstitvi sta prvo mesto (vsak v svoji kategoriji)

dosegla **Patrik Nemeč** in **Žan Zorn**, drugi so bili **Enej Lango**, **Matjaž Cotič**, **Lea Vidič** in **Jan Ferjančič**, tretja sta bila **Sara Nemec** in **David Peras**, četrta **Ahac Pavlica** in **Matic Bremec**, peto mesto **Peter Saksida** in **Rok Čebtron** ter šesto mesto **Petra**

Arčon in **Nika Mozetič**. Vsem tekmovalcem in tekmovalkam ter njihovim trenerjem iskreno čestitamo ter želimo še veliko športnih uspehov! ■

Tekst: Tanja Beč
Foto: Boris Pregelj

Nastop Matjaža Cotiča na mladinskem svetovnem prvenstvu v skokih na trampolinu

Med 16. in 19. novembrom je v Areni Armeec v Sofiji (Bolgarija) potekalo 25. mladinsko svetovno prvenstvo v skokih na trampolinu, double mini trampolinu in thumblingu. Slovenija se je letos prvič udeležila svetovnega prvenstva v skokih na trampolinu, in sicer z eno tekmovalko in enim tekmovalcem.

Matjaž Cotič (ŠD Partizan Renče) je nastopil v kategoriji dečkov 13–14 let, **Ajda Šturm** (ŠD Sokol Bežigrad) pa v kategoriji deklic 15–16 let. V Sofiji so nastopili tekmovalci iz 43 držav. Na trampolinu se je v različnih mladinskih starostnih skupinah pomerilo 549 tekmovalk in tekmovalcev. Matjaž je brez večjih napak izvedel obe vaji v celoti in z 78,175 točke osvojil 58. mesto.

Glede na to da smo v Renčah šele pred štirimi leti dobili trampolin, ki omogoča kakovostne treninge, je to več kot odličen rezultat. ■

Igor Ferjančič
Foto: Alenka Cotič

VABILO

Vabimo vas na tradicionalno novoletno akademijo,
v soboto **23.12.2017** ob **17:00** uri
na kotalkališču v Renčah

Letošnja akademija bo še posebej praznično obarvana saj društvo
ŠD Partizan praznuje 70 letnico delovanja.

VABLJENI

Škuljanje:

IV. Memorial Borisa Brezarja za tekmovanje za Pokal Slovenije 2018

Na turnirju, odigranem v nedeljo, 19. novembra, v Šenčurju, je nastopilo 67 ekip iz cele Slovenije. S Primorske se je tekmovanja udeležilo pet ekip (trojk).

Po odigranih kvalifikacijah in tekmah po skupinah se je tekmovanje prevesilo v izločilne dvoboje, kamor se je prebilo 16 najboljših ekip.

Prvo mesto je osvojila ekipa iz Kranja. Izmed primorskih ekip so se najboljše odrezali člani ekipe **Leknes: Dušan Masten, Silvan Košuta in Oskar Špacapan.**

Druga tekma za Pokal Slovenije bo v soboto, 6. januarja 2018, v Renčah. ■

Majda Rusjan
Foto: arhiv Društva Škulja

21. Arčonska škuljada

Naj na mladih svet stoji!

V Arčonsko škuljado smo že tretje leto zapored vključili podmladek in tako v sklopu le-te organizirali tudi tekmovanje mladih. Tako so se nam tudi tokrat na tej škuljadi pridružili mladi tekmovalci, učenci **Osnovne šole Renče**. Njim in nam so v veliko pomoč učiteljice, ki vzpodbujajo tovrstna športna tekmovanja in s tem ohranjanje dediščine starih iger naših očetov in dedkov.

»Pr' Arčonah« so se 4. novembra popoldne zbrali naši mladi tekmovalci **Gal Saksida, Nikola Nikolov, Kris Mihevc, Andrej Mitrov, Niko Benedetti, Tine Šekli** in vsi mentorji. Tekmovanje je vodil **Dušan**.

Za igranje smo uporabili lažje, plastične škulje, za naslednje leto pa nas že čakajo »ta prave«, kamnite.

Bilo je lepo, razigrano, napeto od začetka do konca. In čeprav je pomembno sodelovati in ne

zmagati, je prav, da objavimo rezultate:

1. Nikola Nikolov
2. Niko Benedetti
3. Kris Mihevc
4. Gal Saksida
5. Andrej Mitrov
6. Tine Šekli

Iskrene čestitke vsem!
Prijetno medgeneracijsko druženje smo zaokrožili s sprejemom podmladka v sekcijo Arčoni v okviru ŠD Škulja Renče-Vogrsko in s podelitvijo medalj. V društvu se zavedamo, da brez podmladka ni napredka in ni prihodnosti, zato smo letos z

mladimi sodelovali pri več aktivnostih: na Taboru preživetja na Kremancah, pri športnem dnevu na OŠ Šempeter, na Vogrskem pri spoznavanju starih predmetov in navad in pri krožku Spoznavajmo škuljanje.

Naj zaključim z mislijo velikega znanstvenika: »Ne pozabite, da so čudovite stvari, ki se jih učite v šolah, delo mnogih generacij. Vse to znanje, ki vam je položeno v roke, je dediščina, ki jo spoštujte, jo bogatite in nekega dne zvesto prenesite na svoje otroke.« ■

Franc Arčon – Franko
Foto: arhiv Škulja

Tekmovanje v ekstremnem off roadu

V soboto in nedeljo, 18. in 19. novembra, je društvo **Xsports** iz Volčje Drage organiziralo že 11. mednarodno tekmovanje v ekstremnem off roadu. Letos smo gostili 20 posadk iz Slovenije, Italije, Avstrije in Nemčije.

Tekmovalci so se pomerili v dveh kategorijah (Extreme in Proto) na krožni progi v glinokopu Vogrsko. Da smo pripravili progo, smo vložili veliko časa in truda, proga pa nikakor ni bila lahka. Bila je zahtevna zaradi blata, strmih spustov

in vzponov, nevarnih bočnih nagibov ter takšnih in drugačnih preprek. Vozniki so morali pri premagovanju ovir pokazati tehnično znanje, sovozniki pa tudi dobro kondicijsko pripravljenost. Tako kot tekmovalci pa morajo dobro pripravljeno pokazati tudi njihova vozila. Zmagovalec krožne dirke v kategoriji Extreme je bila posadka **Petean/Furlan**, sledila sta jima domačina **Arčon/Komac**, tretja sta bila Avstrijca **Muhlbacher/Kollau**.

V kategoriji Proto je slavila, kot že velikokrat, posadka **Bader/Gerell** iz Nemčije, drugo in tretje mesto sta zasedli avstrijski posadki **Wulz/Mako** in

Muller/Stockl.

Prireditve smo uspešno zaključili s podelitvijo pokalov in nagrad najboljšim trem v vsaki

kategoriji. Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri organizaciji prireditve. ■

Tekst in foto:
Hana Kutin

10 let obstoja, delovanja, nastopov, zmag, izkušenj in lepih spominov

V.I.P. Dance je plesno-športna šola, javnosti poznana po uspehih in plesnih akrobacijah skupine **Go Breakers**. Omenjena skupina s svojimi atraktivnimi nastopi že vrsto let navdušuje publike doma in po svetu. Zgodba o uspehu se je začela leta 2003, ko so se trije bratje Činej navdušili nad vragolijami plesne zvrsti break dance in tri leta kasneje uresnili svoje sanje ter ustanovili plesno-športno šolo V.I.P. Dance. Svoje znanje in izkušnje so začeli prenašati tudi na nove generacije plesnih navdušencev.

Po junijski zmagi na državnem prvenstvu je skupina **Go-Breakers Juniors** svojo pot nadaljevala na svetovno prvenstvo, ki je potekalo med 17. in 21. oktobrom v Copenhagenu – Brøndbyu

na Danskem.

Na odru svetovnega prvenstva so v prvem krogu publiko in sodnike navdušili z atraktivno in usklajeno koreografijo, polno ekstremnih prizorov, in se nato kvalificirali v Battle (bitko) za finale. Kot zanimivost lahko povemo, da so zaradi previsoke težavnosti akrobatskih elementov prejeli opomin, kljub temu da v tekmovalnem pravilniku le-to ni določeno.

V finalu so naši Go-Breakers Juniors premagali hrvaško skupino

Megablast. Tretje mesto so zasedli Norvežani.

Enia Marinič, Indi Mužič, Dilan Mužič, Nik Gorjup, Jaka Zorn, Aljaž Brezigar in **Andraž Zalar** so tako postali nosilci naslova svetovnega prvaka 2017 v kategoriji Break Dance skupine mladinci. V tej skupini sta tudi dva naša občana – Nik Gorjup in Jaka Zorn.

»Naziv »svetovni prvaki« nam predstavlja potrditev, da smo z našo predanostjo in veseljem do plesa na pravi poti. Ob vseh

teh prijetnih občutkih, kot so pozornost (slava), postavna in izklesana telesa, finančni prihodki, samozavest, tekmovalni rezultati ipd., želimo, da se plesalci V.I.P. Dance zavedajo, da so to le posledice naše marljivosti,

medsebojne povezanosti in spoštovanja. Uspehi so posledica naše enotnosti, potrpežljivosti, telesnega in duševnega zdravja ter skromnosti. Samo s tako miselno naravnostjo se bomo lahko skupaj veselili nadaljnjih uspehov ter uspešno premagovali nove izzive,« je povedal **Edi Činej**.

V večnamenski dvorani na Vogrskem smo jim pripravili slavnostni sprejem. **Pihalni orkester Vogrsko** jih je skupaj z mnogimi vaščani in sorodniki otrok v veselem vzdušju pričakal pred dvorano. Po kratkem pogovoru predsednice **KS Vogrsko** s trenerjem Edijem Činejem, vaščanom Jako Zornom in občanom Nikom Gorjupom, so nam predstavili nekaj atraktivnih akrobatskih točk. Sledilo je prijetno druženje v veselem vzdušju. Krajanje Vogrskega smo ponosni na našega Jaka, ki z marljivostjo in vztrajnostjo dosega visoke uspehe v break danceu. ■

Katarina Tischer Gregorič
Foto: arhiv V. I. P. Dance

Adventni venčki

December, ta veseli mesec, ko nas očara svet lučk in raznih okraskov po ulicah, trgovinah in naših domovih, je poleg postavitve božičnega drevesca in jasic zagotovo poznan še po izdelavi adventnega venčka. Tudi v Bukovici so se na predlog gospoda **Vojca Žaklja** in ob vodstvu mentoric **Katarine** in **Marije** najmlajši skupaj z nekaterimi starši zbrali v župnišću v želji narediti čim lepši adventni venček.

Na delavnici, ki je potekala v soboto, 2. decembra, v veroučni učilnici, sta mentorici Katarina in Marija najprej pripravili ves potrebni material za izdelavo venčkov in otroci so se porazdelili okrog posameznih miz. Ob pomoči mentoric in prisotnih staršev so začeli s pletenjem, zatem

postavijo svečk in okraskov. Otroci so z velikim veseljem sodelovali in ob koncu delavnice v svoje domove odnesli adventne venčke.

V nedeljo pri maši je gospod župnik Vojc Žakelj prinesene venčke tudi blagoslovil. ■

Text in foto: Jože Ropoša

Prihajajoči božični in novoletni prazniki naj v nas poleg zunanjega prazničnega razpoloženja vzbude tudi čut za notranje praznovanje.

Bog se je učlovečil,
da bi mi postali bolj človeški.
Voščim vam obilo dobrega duhovnega in telesnega počutja ob bližajočih praznikih in v letu, ki prihaja.

- VOJCI ŽAKELJ -
župnik

Voščilo za božične praznike 2017
Vsem župljanom in drugim krajanom voščim pristrčno praznovanje praznikov Kristusovega rojstva. Sredi med njimi je postavljen praznik našega prehoda v novo leto 2018. Želim vam, da bi ga najlepše doživeli! Veselo in srečno živi, kdor se čuti obdarovanega. Največji dar, ki nam ga je Bog Oče dal, pa je njegov Sin. Ob Njem bomo sproščeno in odrešeno živeli v dnevih leta 2018, čeprav bomo morda doživeli kakšen trpek dogodek.
Z Njim srečno 2018!

- MARKO KOS -
župnik v Renčah

Voščilo za božič in novo leto!

Sklepamo leto 2017 in v mislih sledimo spominom, kaj vse smo v tem letu storili in doživeli. Gotovo je bilo veliko lepega, uspešnega in osrečujočega, da nas je gradilo v spoznanju in doživetjih. Prav gotovo pa je to leto prineslo tudi preizkušnje, težave, morda tudi bolezen in vse mogoče skrbi, ki nam otežujejo življenje. Decembrski adventni čas do božiča je zapolnjen z osebno in skupno pripravo na praznik Jezusovega rojstva, ki nato preide v novoletno praznovanje in oziranje v prihodnost. Božič nam sporoča, da Bog še ni obupal nad nami, da ni pozabil na nas, da nas želi osrečiti.

Okrašeno zeleno božično drevo z jasicami nas spominja na skrivnost učlovečenja in rojstva Božjega Sina, ki je tako postal Emanuel – Bog z nami. Tako so verovali in praznovali naši predniki, ki so se zavedali, da zelenje drevesa in mahu na jasicah oznanja zmago luči nad temo, življenja nad smrtjo in dobrote nad hudobijo. Božično voščilo in obdarovanje posnema dobroto Boga, ki se je učlovečil in postal eden izmed nas. Ob jaslični upodobitvi božične skrivnosti doživljamo otroško veselje in gledamo bolj optimistično naprej.

Če nas mučijo težka življenjska vprašanja in dvomi, če nas zdeluje bolezen ali druge duševne in socialne stiske, bomo težko doživljali veselje, zadovoljstvo in srečo. Toda upanje umre zadnje, ugotavlja pregovor. Naj gre tolažilna moč božiča in pričakovanja ter načrtovanja novega leta do srca vsakemu človeku, tudi drugače vernemu in nevernemu.

Ob božiču voščim vsakomur osebne in družinskega doživetja veselja in sreče, vernim tudi božjega blagoslova in obilje milosti.

V novem letu 2018 vsem želim polnost miru, zadovoljstva, zdravja na duši in na telesu in lepega sožitja in sodelovanja.

- CVETKO VALIČ -
župnik

Pridne otroke na Vogrskem obiskal Miklavž

Zdi se mi, da smo le par tednov nazaj obrnili koledar na leto 2017. Pa ne, pred naša vrata že trka novo leto 2018. Spet smo polni pričakovanj po novih doživetjih in dogodkih, skupnem druženju. Prav poseben čar v verigi teh dogodkov ima prav gotovo advent, priprava na praznovanje božiča. Otroci, polni idej, so spletili venčke in vsako nedeljo prižgejo novo svečko. V tem času nas je obiskal tudi prvi dobri mož, sveti Miklavž.

Priprave na njegov prihod smo pričeli že zgodaj jeseni. Vsi vemo, da je sveti Miklavž zelo zaseden mož, ki mora prepotovati ves svet in obdariti na milijone otrok. Prav zato smo mu napisali prav posebno pismo in ga povabili v našo sredino. Seveda se je našemu vabilu z veseljem odzval in potrdil svojo prisotnost 3. decembra v naši župnijski Cerkvi svetega Justa na Vogrskem.

Cerkev so do zadnjega kotička napolnili otroci, polni pričakovanj, njihovi starši, stari straši in drugi. Zelo smo veseli, da se nam vsako leto pridružijo tudi otroci iz drugih krajev in nam tako izkažejo podporo in zaupanje.

Vse zbrane je nagovoril naš župnik **Cvetko Valič**. Poudaril je smisel miklavževanja in vse otroke prav lepo pohvalil.

Miklavžev večer so popestrili najmlajši vokali iz naše župnije s pesmicama **Angelčkov** in **Parkeljnov**. Veselo druženje pa so nadaljevali nekoliko večji otroci z igrico **Skupaj gradimo dom**

pod skrbnim očesom naše drage **Veronike Šuligoj**.

Igrica je bila namenjena tako mladim kot starim z jasnim sporočilom – vzeti si čas za družino. Ljudje vse pogosteje podlegamo skušnjavam in se ne znamo upreti moderne-mu svetu. Pomen družinskega življenja postavljamo na stranski tir. Pozabljamo si vzeti čas za najbližje, moža, ženo, otroke, pogovor v družinskem krogu, ob skodelici kave ali čaja. Ni nam všeč, kar nam je dano iz srca, ampak hočemo zmeraj nekaj več, čeprav le-to vodi na kriva pota. Otroke razvajamo z materialnimi dobrinami, ki nimajo vrednosti. Ne znamo ceniti velikih malenkosti in se jih veseliti.

Po končani igrici je sledilo veselo klicanje svetega Miklavža in končno njegov prihod z angelčki in hudički. Miklavž je vse otroke

lepo nagovoril, nekateri so mu tudi kaj lepega zapeli in mu povedali, ali so bili pridni, ali so ubogali starše ... Za vse otroke je priskrbel skromna, a po srcu velika darila. Pred odhodom je zvesto obljubil, da se naslednje leto spet vrne v naš kraj. Poslovil se je z besedami hvaležnosti in lepih želja za prihajajoče praznike.

Ob tako lepem in čarobnem večeru, ki smo ga doživeli, pa ne smem pozabiti na besedo **HVALA** vsem tistim, ki ste nam kakorkoli pomagali in spodbujali, ter mojim zvestim pomočnicam **Martini, Patriciji** in Veroniki. Dobrote nikoli ne moremo poplačati, zato pa verjamem, da se dobro z dobrim vrača. Vsem skupaj želim zdrave, mirne in vesele božično-novoletne praznike! ■

Alenka Melinc
Foto: Martina Fratnik

Miklavž v Bukovici

Miklavževanje oziroma prihod svetega Miklavža je stara tradicija, ki je med slovenskim narodom trdno zasidrana. Sveti Nikolaj, kasneje preimenovan v Miklavža, je bil škof, ki je umrl 6. decembra okoli leta 350. Zaradi vseh dobrih del, ki jih je v življenju naredil, je bil že kmalu po smrti proglašen za svetnika.

Miklavž pridnim otrokom prinaša skromna darila: suho sadje, orehe, fige, mandarine, jabolka, sladkarije, za poredne pa poleg daril prinese še veliko šibo. V soboto je Miklavž obiskal pridne in malo manj pridne otroke iz Bukovice in Volčje Drage v Cerkvi Sv. Lovrenca. Najprej so si ogledali krajše igrice, ki so jih pripravili

otroci iz Bilj, in prisluhnili petju biljenskega otroškega zborčka, kar je še polepšalo vzdušje. Angelčki so najprej oznanili, da se je Miklavž že približal cerkvi v Bukovici, zato so ga otroci z glasnim vzklikanjem klicali, naj se ustavi tudi pri njih. Res je to pripomoglo, da se je Miklavž ustavil in skupaj s parkeljnovi obiskal tudi cerkev v Bukovici. Veselje otrok, posebno najmlajših, je bilo

nepopisno, posebno še, ko je vsakomur izročil vrečko s sladkimi darili. ■

Tekst in foto: Jože Ropoša

Kdo bo zamenjal Miklavža?

Ne, nihče ga ne bo zamenjal! To je bil samo naslov igrice, ki so jo z igrali **Ela, Rebeka, Klara, Nuša, Jaša** in **Tine** otrokom, ki so prišli pozdravit Miklavža v župnišče v Renčah.

V igrici so bili Miklavževi angelčki zaskrbljeni, kdo bo letos obdaril otroke, ker je sv. Miklavž zbolel. A s pomočjo navzočih otrok so pripravili čudežno zdravilo. Zmešali so pomaranče, med, čaj in druge zdravilne učinkovine. In ne boste verjeli! Zdravilo je čudežno delovalo, saj je sv. Miklavž ozdravel in presenetil vse navzoče v župnijski dvorani. Tisti najmlajši so začudeno in malce prestrašeno opazovali tega svetega moža, kajti bili so v skrbeh, da bo v njegovem spremstvu poleg angelčkov tudi kakšen hudiček.

Ampak renški otroci so bili letos tako zelo

pridni, da sv. Miklavž ni imel v spremstvu teh zlobnežev, ampak le pridne in vedno zveste angelčke.

Seveda so mu pomagali tudi pri deljenju daril, saj je sv. Miklavž želel vsakega otroka posebej pozdraviti in mu osebno izročiti darilo. Obljubil jim je, da jih bo naslednje leto ponovno obiskal, če bodo le tako zelo pridni kot letos. Otroci so mu pomahali v slovo in seveda zagotovili, da bolj pridnih

otrok, kot so v Renčah, na svetu ni. ■

| Tekst in foto: Martina Bizjak

Martinov izlet renških upokojencev

Ko je človek utrujen, največkrat pogreša spremembo kraja, časa in ljudi, ki ga obkrožajo. In ko smo upokojeni, se to večkrat ponavlja. Zato je vedno dobrodošla ideja o izletu, potovanju ali vsaj obisku. Vsa vabila na izlet **Društva upokojencev Renče** so dobrodošla in glede na to, da nas vedno znova presenetijo s posebno destinacijo, s skrivnim krajem v naši lepi domovini, so resnično zanimiva. Tudi na zadnjem izletu je bilo tako.

Odpeljali smo v Zasavsko dolino in se ustavili ob lepem in častitljivem lesenem mostu čez reko Savo, kjer avtomobili prav brezskrbno prečkajo reko ... In vsi smo malo z zaskrbljenostjo zrlji v takšen prometni manever. Vse se je dobro končalo in odhiteli smo v Hrastnik, kjer so se marsikomu zasvetile oči ob pogledu na lepe izdelke iz Steklarne Hrastnik. Želodce smo napolnili s sendviči, sladico, vodo in še kakšnim tekočim dodatkom.

Obiskali smo grad v Sevnici. Melanie ni bilo doma, zato je nismo obiskali in niti iskali. Odšli smo na grad iz 12. stoletja, ki se je skozi burna stoletja kmečkih uporov dobro ohranil in še danes ponuja lepo podobo. Z

vodičem smo si sevniški grad ogledali, toda glej ga šmenta, zmanjkalo je elektrike in vse je potekalo malo hitreje. Baročni salon, hodniki in strop s freskami, poročna in konferenčna dvorana, dve slikovni galeriji, čudovito dvorišče s parkom, Lutrovska klet z izredno zvočno vsebnostjo so dali poseben čar Gradu Sevnica.

Pohiteli smo še v Šentrupert, kjer je ambiciozni in inovativni župan udejanil Muzej kozolcev. Resnično dobra ideja, ki vsak dan privablja v Šentrupert obiskovalce: starejše in mlajše iz vseh delov Slovenije in tujine. Slovenska posebnost – kozolec, je dobila

svojo zgodovinsko podobo v Šentrupertu. Zanimiv in sproščujoč izlet smo zaključili blizu Doba, veseli, ker smu »zunaj in ne notri« ob izobilju vedrega igranja harmonike prijatelja »**Silvota** s Krasa« in ob razigranem prepevanju narodno-zabavnih pesmi. Pozno kosilo je bilo okusno.

Tudi tokrat nas je o zgodovinsko-zemljepisnih informacijah naše zanimive poti poučila vodička **Zdenka**. Dobro razpoloženje in zadovoljni obrazi so bili dokaz, da sta se **Stazica** in Zdenka pravilno odločili. ■

| Katjuša Žigon
Foto: arhiv DU Renče

Smeh je pol zdravja tudi v Renčah

Komedija *Boeing, boeing* u izvedbi Gledališke skupine KTD Zarja – Bilje

Če velja rek, da je smeh pol zdravja, smo v Renčah na novembrski predstavi v izvedbi biljenske **Gledališke skupine Zarja** dobili velik odmerek zdravja in dobre volje. Gledališčniki iz sosednje vasi so se predstavili s komedijo *Boing, boing* avtorja **Marca Camolettija**, največkrat odigrano francosko uspešnico. Z njo so dodobra nasmejali polno dvorano zadovoljnih gledalcev in dokazali, da so pod skrbnim vodstvom režiserke **Ane Facchini** že pravi mojstri komedije.

Zgodba je običajna komedija zmešnjav, intrig in nenadnih zapletov, v kateri se prepletajo situacijska komika in dobri dialogi. Bernard se otepa zakona, saj raje krmari med tremi »zaročenkami«, tremi brhkimi stevardesami. Vsaka je prepričana, da je edina v njegovem življenju. Bernardu uspeva ohraniti

razmerja z vsemi tremi, ker je skrbno proučil urnike njihovih letov in temu prilagaja svoje življenje. Ko se želi pohvaliti prijatelju Robertu, se njegov dobro pripravljen načrt sesuje kot hišica iz kart. V splošno zadovoljstvo se komedija seveda srečno in

duhovito konča.

Na odru so se nam uspešno predstavili **Jože Bezjak, Neža Orel, Marjana Peric, Konrad Beltram, Maja Silič** in **Katja Nemec**. Scenografija je posrečena, dobro izdelana in funkcionalno zapolnjuje odsko prizorišče, zvočna oprema in glasba pa lepo poudarjata dogajanje na odru. Skratka, gledali smo všečno predstavo in jo priporočamo vsem, ki bi se radi zabavali ter pozabili na vsakdanje skrbi. ■

Vesna Pahor
Foto: arhiv KTD Zarja - Bilje

Pogovorni večer: Slovenska vojska 1991 in danes

V soboto, 25. novembra, je v Bukovici potekala obeležitev 27-letnice Manevske strukture narodne zaščite s pogovornim večerom *Slovenska vojska 1991 in danes*.

Goste so uvodoma pozdravili župan občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik**, evropska poslanka ELS **Patricija Šulin**, predsednik pokrajine VSO Severna Primorska **Oton Filipič** in predsednik Območnega odbora VSO Renče-Vogrsko,

Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica **Marko Švara**. Na pogovornem večeru sta sodelovala predsednik Združenja VSO in nekdanji minister za obrambo **Aleš Hojs** ter predsednik Društva MORIS Kočevska Reka, general in poveljnik v ▶

▶ vojni za samostojno Slovenijo 1991,

Tone Krkovič.

V uvodu je Krkovič je orisal pot nastanka Slovenske vojske s ključnimi poudarki in datumi v razvoju ter spomnil, da se je vse pravzaprav začelo z aktom o razorožitvi Teritorialne obrambe RS maja 1990. Kot odgovor na razorožitev je pod vodstvom tedanjega obrambnega ministra **Janeza Janše** in kasneje poveljnika specialne brigade Moris Toneta Krkoviča nastala MSNZ, ki ji lahko rečemo tudi prva Slovenska vojska. Projekt MSNZ je omogočil, da je Slovenija kljub razorožitvi TO lahko izpeljala plebiscit in ubranila svojo svobodo pred agresijo JLA. Nedvomno zato lahko rečemo, da je vojaška zmaga v vojni za našo osamosvojitve največji vojaški uspeh slovenskega naroda.

Krkovič pa je predstavil tudi Društvo MORIS Kočevska Reka in pobudo »Slo-

venci dvignimo glave – izobesimo zastave«, s katero želijo doseči, da bi svojo narodno zavest izkazovali tudi z izobešanjem zastave. Zbranim pa je dejal: »Na državnih mejah je treba biti še posebej pozoren, bolj kot v osrčju države. Ostanite budni. Ste braniki zahodne meje.« Predsednik VSO Aleš Hojs je komentiral vlogo Slovencev, ki so s strani JLA napadli lastno domovino, in orisal delovanje in poslanstvo Združenja VSO.

Tako v pozdravnih nagovorih kot med samo okroglo mizo je bil tudi izpostavljen pogum Primorcev, ki so se »dan prej« goloroki postavili ob bok Jugoslovanski armadi junija 1991. ■

| Tekst in foto: Marko Švara

Spoštovani!

Obveščamo vas, da bo INFORMACIJSKA PISARNA dne, 27. 12. 2017, zaradi praznikov zaprta.

Delovati bo pričela 24. 1. 2018.

Zainteresirani za pridobitev informacij lahko pokličete na tel. št. **041 734 701 (Valter)** ali pišete na e-naslov: **info.invalidi@rence-vogrsko.si**. ■

| Občinska uprava

Uspehi športnikov invalidov

Vsi ali skoraj vsi poznamo **Med-občinsko društvo invalidov Nova Gorica**, saj imajo enkrat mesečno odprto pisarno tudi v naši občini. Dejavní in prepoznavni so na več področjih; tako v izobraževanju, osveščanju, informiranju in tudi v športu.

V ekipi balinarjev, ki je sestavljena iz 5 članov (4 + 1) iz raznih krajev Goriške, se tekmovanju udeležuje tudi **Franc Abram** iz Bukovice. Zadnji dve leti sta bili še posebno uspešni. Že nekajkrat so se po regijskih tekmovanjih med osmimi ekipami uvrstili na državno prvenstvo, zadnji dve leti pa so dosegli vrh. Leta 2016 so v Boštanju (Sevnica) med desetimi ekipami osvojili prvo mesto. Prav tako so letos v Rogaški Slatini ponovno stali na najvišji stopnički

zmagovalnega odra.

Čestitamo prvakom, čestitamo Francu! ■

| Tekst in foto: Albinca Pisk

Med drugo in tretjo ofenzivo

Konec druge ofenzive seveda ni pomenil konec bojev, le njihova intenziteta se je zmanjšala. V naše kraje so začeli tudi prihajati vojni ujetniki iz Rusije in Srbije.

Žalosten je bil pogled na razcapane, lačne in brezvoljne moše, ki jih je Avstro-Ogrska uporabljala za izdelavo vojaških objektov, prometnic (cest, mostov) in tudi za pokopavanje mrtvih vojakov in prenosu ranjenih v zaledje. Redkokdaj so se najedli ali bili deležni tople besede. Vsem je bila v mislih le ena želja, da bi živi prišli domov, da bi preživel. Navkljub temu da vojaška oblast ni dovoljevala stikov med domačini in ujetniki, pa so jim naši ljudje marsikdaj dali košček kruha ali zamižali, če so utrgali kakšen sadež. Ujetniki so med drugim delali oziroma obnovili cesto Volčja Draga–Vogrsko–Tri hiše (na fotografiji), cesto v Lamovo, ob-

Radi morebitne odškodnine. « Seveda je vojska hrano potrebovala in jo kupovala ali zasegla, po drugi strani pa je prihajalo do uničenja posevkov in pridelkov zaradi vojaških akcij, pa tudi tatvin vojakov, beguncev in ujetnikov. V štabu italijanske

vojske pa so se takrat že začele priprave na tretjo ofenzivo. ■

| Tekst in foto: Jože Ropoša

navljali so obstoječo železnico, sodelovali so pri gradnji železnice v Doline (mimo sedanjega Živexa), gradili skladišča v Renčah ... Skratka, delali so tam, kjer je bilo treba.

V primeru napada italijanske vojske pa so si morali pomagati, kakor so vedeli in znali, in si sami poiskati primeren zaklon. Neposlušnost je bila strogo kaznovana, poskus pobega običajno s smrtno kaznijo. Vendar tudi vojaki Avstro-Ogrske so z grozo pričakovali vsak nov dan.

V zahvalo ali za potrebe molitve so postavljali tudi kapelice, kot je bila na primer v Mohorinih (prikazana je na vojaški fotografiji). Župnik **Zamar** je pri maši 15. avgusta 1915 opozoril domačine: »Dajte si ceniti poljske pridelke (fruga), eden drugemu! Podpis županstva.

Sprehod skozi desetletje z Borisom Arčonom, pionirjem Občinskega lista

V uredniškem odboru pogrešamo **Borisa**, zavednega Renčana z »Velike poti«, kjer si je s svojo družino ustvaril topel dom. Cenimo njegovo odgovornost do dela, požrtvovalnost, njegovo iskrenost in smisel za humor. Cenimo njegov čas, ki ga je namenil nam in delil z nami in vami.

Občinski list je tudi njegov otrok, zato je prav, da Borisova zgodba najde v njem svoj prostor. ■

| Alenka Gregorič

Z rastjo občine je rasel tudi Občinski list

Več kot deset let je že minilo od tistih razgibanih, nekoliko turbulentnih časov, ko je nastajala nova, naša občina. Potekali so zbori krajanov, prepričevanja in na koncu referendum. Tri krajevne skupnosti so se odločile za novo skupnost, za novo, skupno pot in sobivanje. Bilo je precej neznank, dvomov, tudi nezaupanja in nasprotovanj, saj med temi skupnostmi do sedaj ni bilo tesnejšega sodelovanja in glede tega nobenih izkušenj. Razen nezadovoljstva do stare občine. Vendarle pa so stvari stekle dobro in tudi učinkovito. Izpeljane so bile volitve, občinski organi in župan so začeli z delom. In že kmalu po

Uredniškega odbora za mandat 2014-2018

zagonu občinskega utripa se je pojavila potreba po boljšem informiranju občanov in to še toliko bolj, ker se krajanje treh krajevnih skupnosti med seboj niso dobro poznali, predvsem niso poznali potreb posameznih krajev, kar je bilo zelo pomembno pri načrtovanju letnih, pa tudi srednjeročnih razvojnih programov. Boljše medsebojno poznavanje je predstavljalo ključno nalogo in tako je vzniknila ideja o občinskem glasilu in iskanju kandidatov za uredniški odbor. Tu se pravzaprav začne moja zgodba pri ustvarjanju *Občinskega lista*.

V tem času sem se upokojil, a sem bil že pri nastajanju nove občine aktiven na zborih krajanov, pa tudi v združenju Skupaj. Nekdo me je predlagal za kandidata uredniškega odbora, še zdaj ne vem, kdo. Ko sem videl, da je med kandidati tudi sošolec **Radivoj**, s katerim sva v osnovni šoli v okviru literarnega krožka urejala šolski časopis, me je zadeva pritegnila. Kasneje se je izkazalo, da je bil celoten uredniški odbor zagnan, čeprav amaterski in brez pravih izkušenj. Tako smo pri prvih številkah opravili pravo pionirsko delo, od izbora papirja, barve tiska, postavitve strani, kontaktiranja s tiskarno ... Tu sta **Branka** in **Radivoj** resnično opravila veliko delo. **Radovan** pa je predstavljal vez med občinsko upravo, občinskim svetom in nami. Poleg tega je bilo treba vzpostaviti kontakte po krajevnih skupnostih, dru-

štvih, klubih in drugih organizacijah, da bi začeli dopisovati v občinsko glasilo. Vse je bilo na začetku. Člani uredništva smo se teritorialno porazporedili po krajevnih skupnosti, **Boga** pa zadolžili za fotografijo. Če zdaj pogledam te prve številke (doma hranim vse številke) in jih primerjam s sedanjimi, se mi zdi, kot da so iz nekega drugega sveta. Je pa nekaj, kar je ostalo enako, in to je naziv glasila. Že pri prvi številki nismo mogli priti do nekega bolj zvenečega imena in smo se odločili za začasno, *Občinski list*. Kot vidite, njegova začasnost traja še danes.

Spominjam se, da se je v prvih mesecih delovanja tudi v uredniški odbor naselila neka mrzlica nezaupanja, ki je prihajala od zunaj, od nezaupanja med nekaterimi ljudmi po krajevnih skupnostih, pa iz napetosti iz referendumskega obdobja, ko so bile napetosti med pristaši in nasprotniki nove občine kar velike, pa tudi duh »pravih osamosvojiteljev« je še kar lebdel v zraku. Strah, da ne bi prišlo do neenakomernega razvoja krajev v občini, je obstajal, zato je uredništvo sklenilo povabiti župana na veliki intervju, ki se je tudi zgodil. Pred celotnim uredniškim odborom in velikim magnetofonom je potekal pogovor, kjer »se je tresla gora, a rodila se je miš«. Drugače povedano, župan nam je povedal, da deluje in bo deloval ter vodil občino v skladu s smernicami, ki so bile sprejete na referendumu, ko smo

se odločali za novo občino, in jih bodo letno usklajevali in sprejemali občinski organi. No, iz tega srečanja se je vendarle nekaj izcimilo, in sicer dve stalni rubriki: *Županova beseda* in *Beseda uredništva*, ki sem ju več ali manj vsa ta leta spravljal na papir.

Spomini na deset let dela pri *Občinskem listu* so polni mešanih občutkov. Glasilo je z leti spreminjalo podobo, dobili smo poklicnega oblikovalca, stabilno finansiranje in glasilo se je uvrstilo med najlepše v regiji. Med mandati se je zamenjalo tudi nekaj članov odbora, vendar pa zagnanost in privrženost ni upadla. Vsebinska zasnova glasila je že od samega začetka specifična, saj se ukvarja s poročanjem o dogodkih po krajevnih skupnostih in njenih društvih ter organizacijah, o delu na občinski ravni in podobno. Skratka, je neke vrste kronika dogodkov v naši občini. Zavestno smo se odločili, da opustimo strankarsko politiko, kajti zelo hitro bi prišli na spolzka tla, pristranskost ali kaj podobnega. Menili smo, da je dostop do dogajanj na občinskem svetu in v njegovih organih dovolj pregleden na spletnih straneh občine, pa tudi v dnevnem časopisju, če so teme pomembnejše. Ko sem pisal *Besedo uredništva*, sem se večkrat znašel v dilemi, kako globoko poseči v razglabljanje kakšnega problema, da ne bi zašel iz politične nevtralnosti. In bil nekajkrat tudi opozorjen, da je meja blizu.

Nobena skrivnost ni, da sta moj hobi in strast reševanje in sestavljanje križank. In tako je naše glasilo dolgo bogatilo nagradna križanka. To drugo v zadnjem času počnem v manjši meri, saj mi načeto zdravje tega ne dopušča več. Sicer pa sem to počel ročno, saj si z računalnikom nisem ravno na »ti«, oblikovanje pa sem prepustil sinu, da je tudi on vgradil nekaj

svojega veselja. Dokler sem bil še pri zdravju, sem se udeležil tudi tekmovanj upokojencev Severne Primorske v reševanju križank in dvakrat zmagal. Če grem s spominom še malo v otroštvo, naj povem, da sem prvo križanko sestavil v petem razredu osnovne šole za šolski časopis. Nasploh smo v teh osnovnošolskih letih delovali zelo samostojno in samoiniciativno, brez »porivanja« učiteljev. Poleg časopisa, ki je bil priznan tudi v širšem prostoru, smo sami vodili literarni krožek in šolsko zadrugo. Ravno te samostojnosti in iniciative se mi zdi, da manjka pri sedanji mladini.

Morda še beseda, dve o sporočilnosti *Občinskega lista*. Njegov glavni namen je dosežen, saj smo z večjo informiranostjo krajanov dosegli tudi večjo povezanost, veliko večjo, kot je bila pred dvanajstimi leti, ko so se pobudniki pogovarjali o novi skupnosti. Mogoče pa bi vsebinsko lahko še kaj naredili, popestrili. Mogoče bi poskusili nadaljevati tam, kjer sem tudi sam nekaj opravil, in sicer pogovori z zanimivi osebami, obiski pri podjetnikih, obrtnih in drugih zanimivih ustvarjalcih. Z Bogom sva občino prekrizarila od podjetja do podjetja, pa tudi pri pripravljanju križank mi je vedno stal ob strani. Občinska nagrada je šla v prave roke.

Iz zdravstvenih razlogov sem moral predčasno za-

ključiti delo v uredniškem odboru. Slovo je žal pustilo nekaj grenkobe, saj so nekateri okrog uredniškega odbora moj odhod napačno razumeli in pospremili z molkom in pogledom stran. Kljub vsemu mi to ne bo pokvarilo lepih spominov na večletno delo v uredniškem odboru z zavedanjem, da sem vendarle prispeval delček k nastanku in razvoju *Občinskega lista*. ■

Boris Arčon

Foto: Bogo Rusjan

Vse bliže mestu

Imamo ponudbo lokalnega prevoznika, da nas enkrat dnevno popelje do Šempetra pri Gorici in Nove Gorice. Veselo in brezskrbno popotovanje bi začeli ob 9. uri dopoldan in domov bi se vrnili ob 12. uri ali mogoče pol ure kasneje.

Prevoz bi začeli v Oševljeku ali pri Merljakih, se peljali skozi Lukežiče, na Trgu postali malo več časa, da bi naložili množico, ki ne želi voziti svojega avta. Peljali bi se še v Bukovico in Volčjo Drago. Prva postaja izkrcavanja bi bil Šempeter pri Gorici, potem Rožna Dolina in nazadnje Nova Gorica.

Vas to privlači? Bi vam bilo v pomoč pri večji mobilnosti in neodvisnosti?

Prepričani smo, da bi se to obneslo, če bo le dovolj poguma v vas in bodo vaše želje premagale lenobnost in skromnost. Tudi to je nadstandard življenja na vasi. ■

| Društvo upokojencev Renče

NE
PREZRITE

»Podpiramo domače gospodarstvo!«

12. septembra je Območna obrtno-podjetniška zbornica Nova Gorica v okviru Dnevov obrti in podjetništva 2017 organizirala okroglo mizo »Prihodnost goriškega gospodarstva – Lokalna skupnost kot ustvarjalnica pogojev za razvoj obrti in podjetništva«, na kateri so goriški župani delili mnenja o nujenju priložnosti domačemu gospodarstvu. Vsem je bila skupna misel, da obrtnikom in podjetnikom pomagajo na različne načine, ne le s finančnimi sredstvi in ugodnimi posojili, ampak tudi z ustrezno komunalno infrastrukturo, nižjimi stroški poslovanja in drugimi ukrepi. Primanjkuje pa ustreznega kadra.

Da je treba priseči na konkretnejše poteze glede kadra, dokazuje že dejstvo, da se spisek deficitarnih poklicev le še podaljšuje, za razpise prostih delovnih mest tovrstnih poklicev ni zanimanja. Župani so tako kot obrtniki soglašali, da je treba več vlagati v izobraževanje in pritisniti na državo, da bi se tako stanje spremenilo. Sicer pa je zbornica 9. novembra skupaj z goriškimi osnovnimi šolami in ob podpori vseh šestih goriških občin organizirala promocijo poklicev, za katere je na trgu dela največ povpraševanja. Občine z roko v roki z obrtniki Občine pomagajo, kar je v njihovi moči, so med okroglo mizo poudarili goriški župani. Poleg finančne pomoči nudijo ugodnejše brezobrestne kredite preko skupnega Sklada malega gospodarstva Goriške, ki bo tudi letos lokalnemu gospodarstvu nudil sredstva v višini milijona evrov.

Mestna občina Nova Gorica je v preteklih štirih letih neposredno za spodbujanje gospodarstva namenila 450 tisoč evrov, poleg

tega subvencionira komunalni prispevek, v prihodnje bodo tudi preko pol tretji milijon evrov namenili komunalnemu opremljanju poslovnih con. Zagotavljanje primernih gospodarskih in obrtnih con ter oprostitev plačila komunalnega prispevka ob novogradnjah poslovnih prostorov sta se namreč izkazala kot boljša rešitev za zagon gospodarstva. Kot primer dobre prakse lahko tukaj omenimo Občino Miren-Kostanjevica, ki je z ukinitvijo komunalnega prispevka privabila številne podjetnike in napolnila njihove obrtne cone. Novogoriška občina je bila v času okrogle mize še v fazi analize potencialnih lokacij za tovrstne cone.

V Občini Kanal ob Soči poleg velikih zaposlovalcev župan **Andrej Maffi** omenja še okrog 150 samostojnih podjetnikov in podjetij. Občina ima rezerviranih 7 tisoč kvadratnih metrov, ki jih bo, ob pojavu večjega investitorja, namenila izgradnji obrtne cone. Gospodarstvu bodo z dvoletnim razpisom, ki bo podjetnikom pomagal predvsem pri nabavi opreme, podelili 40 tisoč evrov pomoči. V kanalski občini si zagona obrti

v osrčju občine obetajo tudi zaradi obvoznice.

Kljub temu da ima šempetrska občina veliko več delovno aktivnega prebivalstva, ne zastavlja razvoja gospodarstva v občini, je na omizju poudaril župan mag. **Milan Turk**. Gospodarstvu namenijo prostor ob prometnicah. Poleg tega šempetrska občina skrbi,

da gospodarske javne službe delujejo usklajeno, da je na voljo gospodarska infrastruktura in subvencionira komunalni prispevek. Občina Brda je, za razliko od večine goriških občin, veliko bolj usmerjena v turizem in kmetijstvo. Občina je v namen promocije že pred leti ustanovila Turistično-informativni center, Konzorcij Brda in kasneje Zavod za turizem, kulturo, mladino in šport. Skozi te institucije občina organizira razne aktivnosti tako na domačih tleh kot v tujini. V Brdih posluje tudi stoterica samostojnih podjetnikov, za katere občina skrbi tako z investicijami v javno infrastrukturo kot tudi s podeljevanjem del briškim podjetnikom.

»Najmlajša občina na goriškem omizju, Občina Renče-Vogrsko, je v prvih treh mandatih naredila veliko za lokalno gospodarstvo,« je uvodoma povedal podžupan **Radovan Rusjan**. Strategija občine je biti mala podeželska okolju prijazna občina, zaradi česar veliko pozornosti posvečajo turizmu in kmetijstvu. Kot ostale občine sodelujejo z Javnim sklodom malega gospodarstva Goriške, turizmu pa so v letošnjem letu namenili okrog 80 tisoč evrov. Poleg tega dodatnih 20 tisočakov nudijo podjetnikom, da se predstavljajo na domačih in tujih sejmih. Zavedajo se tudi problematike pomanjkanja kadrov, zato nekaj sredstev usmerjajo tudi v štipendiranje deficitarnih poklicev. Sicer pa se na Volčji Dragi odpira nova poslovno-obrtna cona pod imenom Oskrbovalni center. Pridobili so že dve veliki investiciji. »Nudimo tudi zelo ugodno nadomestilo za stavbna zemljišča in nizek komunalni prispevek, kar je gotovo pripomoglo k povečanju prebivalstva za 3 odstotke,« je še zaključil Rusjan. ■

Tekst in foto: Območna obrtno-podjetniška zbornica Nova Gorica

Možnosti brezplačnega izobraževanja na LUNG-u

Ljudska univerza Nova Gorica – LUNG (Cankarjeva 8, 5000 Nova Gorica) v okviru projekta »Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc od 2016 do 2019« obvešča vse zaposlene osebe o možnostih brezplačnega izobraževanja.

Na LUNG-u smo pripravili izobraževalne vsebine, ki so namenjene vsem **zaposlenim z nižjo izobrazbo** (osnovna, poklicna, srednja šola) **in starejšim od 45 let**. Cilj projekta je povečati možnosti zaposlitve in mobilnosti ter prepoznavanje lastnih potencialov za kakovostnejše življenje.

Napoved brezplačnih tečajev v januarju 2018:

- **Začetni tečaj tujih jezikov** (50 ur)
 - › Osnove uporabe italijanščine na delovnem mestu in za vsak dan – predviden začetek: 3. 1. 2018
 - › Govorim angleško v službi in v družbi – predviden začetek: 4. 1. 2018
- **Začetni tečaj računalništva** (60ur)
 - › Računalniška pismenost za odrasle (RPO)
- **Tematski računalniški tečaj – Računalniško in digitalno opismenjevanje** (50 ur)
 - › Internet in delo v oblaku
 - › Uporaba pametnih telefonov in tablic
- **Programi splošnega neformalnega izobraževanja odraslih** (50 ur)
 - › *Komunikacija na delovnem mestu in v vsakdanjem življenju*

Zbiramo prijave!

Ostali brezplačni tečajji, ki bodo potekali leta 2018:

- **Osnovni in nadaljevalni tečaj italijanščine in angleščine** (50 ur)
- **Dobro počutje za kvalitetne korake** (50 ur)
- **Tematski računalniški tečajji – Računalniško in digitalno opismenjevanje** (50 ur)

1. Varna uporaba interneta
2. Uporaba pametnih telefonov in tablic – računalnik v žepu
3. Internet in delo v oblaku
4. Digitalna fotografija: pogledjmo skozi drugo oko

5. Družbena omrežja
 6. Program Excel – delo s preglednicami
- Izkoristite možnost brezplačnih tečajev in se prijavite! Več na: www.lung.si. ■

Kontaktna oseba: **Milena Cotič**,
tel.: 05/335 31 11, e-pošta: milena.cotic@lung.si ali osebno na LUNG-u, Cankarjeva 8, 5000 Nova Gorica.

OTROŠKO GLEDALIŠKI ABONMA

MEHURČKI
20.1.2018 OB 10H

Z rimo prežeta in z lutkami interpretirana predstava Mehurčki otrokom približa nekatere že ponarodele pesmice Otona Župančiča. Ponese nas v svet cicibanov, ki je danes za odtenek drugačen.

Gledališče Bičikleta

SPREJ PROTI POŠASTIM
24.2.2018 OB 10H

Predstava s svojo originalnostjo, humorjem in čudovito scenografijo navdušuje otroke ter jih uči, da se moramo soočiti s strahovi. Tako kaj hitro spoznamo, da ima strah samo velike oči, znotraj je votel, okoli pa ga nič ni.

Miškino gledališče

TAČKE REŠUJEJO SVET
17.3.2018 OB 10H

V mesto prihajajo junaki Tačke na patrolji. Spoznali boste Silo in Marshala, ki bosta ponovno rešila svet s skupnimi močmi. Zgodba govori o prijateljstvu, pogumu in o tem, da si je vedno potrebno pomagati.

Fuldoro

DOBRA VILA SOČA
14.4.2018 OB 10H

Slovenska ljudska pripovedka otrokom predstavi mladega pastirčka, ki v gozdu vsak dan pase svoje ovce. Nekega dne na poti domov spozna skrivnostno gospo, dobro vilo. Zgodba pripoveduje o skornosti, pogumu in prijateljstvu.

Fuldoro

V kulturni dvorani Bukovica
Prost vstop!

Društvo Ni Da Ni organizira:

ZAČETNI TEČAJ FOTOGRAFIJE

8., 15., 22. in 29. Januar
od 19:00 do 21:00

spoznajte in
osvojite osnove
digitalne fotografije
ter prikažite svet
v boljši sliki

Trajanje: 8 ur (4x2 uri)
Lokacija: Bukovica

Prijave zbiramo do 5.1.2018
Število prijav je omejeno

info in prijave:
društvo.nidani@gmail.com
Tel.: 040-767354

VABLJENI

Fotografski natečaj: »Moja občina, moj pogled«

Zima, zima bela!

Narava nadela si ledeni je obraz, spet prišel je zimski čas. Čas poslavljanja od starega in pričakanje novega. Lučke krasijo že vsako vas, v tople domove se zatekamo, da nas ne ujame mraz.

Ujemite trenutek te čarobne in praznične idile v vaš fotografski objektiv! Sodelujete lahko v **fotografskem natečaju »Moja občina, moj pogled«**, ki ga organizira **Občina Renče-Vogrsko** v sodelovanju s **Foto klubom Nova Gorica**.

Razpisujemo 3 teme :

- **A. Naša dediščina** (fotografije naj vključujejo elemente naravne, kulturne in stavbne dediščine, ki je prisotna na območju občine Renče-Vogrsko);
- **B. Vsakdanje življenje** (fotografije naj vključujejo utrinke iz vsakdanjega življenja, elemente, ki prikazujejo prebivalce, šege, praznovanja, športne in druge prireditve, aktivnosti ...);
- **C. Pokrajina** (fotografije naj vključujejo elemente narave, živali, krajine in panorame ...).

Ljubitelji fotografije lahko do **30. marca 2018** pošljete **6 fotografij**, ki vsebujejo eno ali več zgoraj razpisanih tem in so bile posnete na **območju občine Renče-Vogrsko**.

Avtorje najboljših treh fotografij bomo nagradili:

- 1. nagrada: **150 evrov** + praktična nagrada;
- 2. nagrada: **100 evrov** + praktična nagrada;
- 3. nagrada: **50 evrov** + praktična nagrada.

Več informacij o natečaju, pravilnik in prijavnico najdete na **spletni strani Občine Renče-Vogrsko** pod rubriko **Razpisi**. Vaše prispevke skupaj z izpolnjeno prijavnico pošljete na elektronski naslov: info@rence-vogrsko.si ali po navadni pošti na naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom: **»Za foto natečaj«**.

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKI LIST".

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 30. 1. 2018)!**

Občinski list
Glasilo občine Renče-Vogrsko

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, T: (05) 338 45 00,

E: info@rence-vogrsko.si

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Jasna Živec, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon

Lektoriranje: Jasna Živec

Oblikovanje in grafična postavitev:

Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: IZI print, d. o. o.

Datum izida glasila: 22. december 2017

Štrukeljčki

Po stari šegi in navadi je naša mama ob božiču vedno spekla majhne štrukeljčke. Nikoli nismo šteli, koliko smo jih pojedli.

Za štrukeljčke potrebujemo:

Za testo:

- 1 kg moka,
- 5 dag kvasa,
- 1 žlica sladkorja,
- 1 dl mleka,
- sol,
- 1 jajce,
- 30 dag svinjske masti,
- sladkor v prahu in vanilijo.

Za nadev:

- 40 dag mletih orehov,
- 4 žlice marelične marmelade.

Najprej pripravimo kvasec. V presejano moko naredimo jamico in vanjo nadrobimo kvas, ga posujemo s sladkorjem in prilijemo ogreto mleko. Stepemo jajce, sladkor v prahu, sol in mast in vse skupaj zgnemo v gladko testo. Pustimo, da počiva eno uro na toplem. Medtem pripravimo nadev.

Orehe in marmelado zmešamo s kuhinjsko metlico. Vzhajano testo razvaljamo 3 mm na debelo. Čez testo namažemo nadev in zavijemo v zvitek. Zvitek zrežemo na 3 cm dolge štrukeljčke in jih v ogreti pečici pri 200 °C pečemo 20 minut.

Želim vam lepe in sladke praznike!

Renata Tischer
Foto vir: www.okusno.je

Dober tek!

SUDOKU

Avtor: Roland Tischer

			1					
8	1	5	9				2	3
	9			7	5			
	3		6				5	7
	6	1				8	3	
4	5				3		6	
			3	2			9	
9	2				6	3	8	5
					9			

Domačija GREGORIČ in Krajevna skupnost Vogrsko
VABITA ...

ŽIVE JASLICE
NA VOGRSKEM

25. in 26.12.
od 16.30 do 18.30

ob cesti Dombrava-Vogrsko

SLEDITE SIJU ZVEZDE REPATICE.

VABLJENI

VSTOP PROST

Prižig lučk in novoletne jelke po KS

Vogrsko

Renče

Vogrsko

Bukovica-Volčja Draga

Bukovica-Volčja Draga

Ob praznovanju 85-letnice delovanja
Pihalni orkester Vogrsko
vabi na

slavnostni **BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT**
Smo del nečesa čudovitega,

ki bo v torek, **26. decembra 2017, ob 18.30 uri,**
v kulturnem domu v Bukovici.

Gost večera:
vokalna skupina Kresnice

Srečno!

Vstop prost!

VABLJENI

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

30. januar 2018

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: **obcinsko.glasilo@**
rence-vogrsko.si
s pripisom: **ZA**
OBČINSKI LIST